

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága (US Supreme Court) 2013. június 13-án a Myriad-ügyben olyan döntést hozott, hogy a környező genetikai anyagtól elkülönített génszekvenciák nem szabadalmazhatók [L. Palágyi Tivadar: Az Amerikai Legfelsőbb Bíróság Myriad-döntése. Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 8. (118.) évf. 4. sz., p. 21.]. A Legfelsőbb Bíróság döntése érvénytelenítette a Myriad 5 747 282 sz., 5 693 473 sz. és 5 837 492 sz. amerikai szabadalmának azokat az igénypontjait, amelyek a 17. kromoszómán elhelyezkedő BRCA1 és BRCA2 gén DNS-szekvenciáira vonatkoztak. A Legfelsőbb Bíróság döntése azonban nem semmisítette meg a Myriad szabadalmainak tíz igénypontját.

A Legfelsőbb Bíróság döntését követően számos, genetikai vizsgálatot végző társaság, köztük az *Ambry Genetics* (Ambry) olcsóbban kezdte kínálni a BRCA-próbát, amelynek a segítségével meg lehet állapítani egy páciens rákban való megbetegedésének a kockázatát. Ezt a próbát a Myriad 4040 USD-ért, az Ambry viszont 2200 USD-ért ajánlotta.

A Myriad „helyrehozhatatlan kárra” hivatkozva 2013 júniusában kérte a bíróságtól, hogy az Ambry-t ideiglenes intézkedéssel tiltsa el a BRCA-próba forgalmazásától, és azzal is érvelt, hogy az Ambry bitorolta tíz olyan igénypontját, amelyeket a Legfelsőbb Bíróság döntése nem semmisített meg. E tíz igénypont közül négy primerekre, vagyis szintetikus DNS-párokra, és hat igénypont BRCA1 és BRCA2 szekvencia elemzési módszereire vonatkozott.

Az Utahi Kerületi Bíróság bírója, *Robert Shelby* 2014. március 14-én megállapította, hogy a Myriad jogtalanul kérte az ideiglenes intézkedés elrendelését, mert nem állt fenn helyrehozhatatlan kár, és képtelen volt bizonyítani, hogy igénypontjai alapján valószínűleg pernyertes lenne.

Shelby bíró döntése után az Ambry legfelsőbb vezetője kijelentette: „Mai győzelmünk az egész genetikai közösség győzelme. Évek óta valamennyien hittük, hogy a természeti termékek nem szabadalmazhatók, és meglepéssel fogadtuk a Legfelsőbb Bíróság 2013. júniusi döntését, amely megerősítette ezt az elvet.”

Ezzel szemben a Myriad szóvivője kijelentette, hogy a bíróság nem döntött az ügy érdeméről. „Még csupán a per kezdeti szakaszában vagyunk, és bízunk abban, hogy erős bizonyítékaink alapján győzni fogunk. Továbbra is hiszünk szabadalmaink érvényesíthetőségében” – mondta.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

B) A *Galderma* svájci gyógyszergyártó vállalat főleg bőrgyógyászati készítményeket állít elő, népszerű pattanásellenes Differin® gyógyszerére vonatkozó szabadalmát a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal for the Federal Circuit, CAFC) megsemmisítette.

A Differint, amely hatóanyagként 0,3 tömegszázalék adapolént tartalmazó géles termék, a Galderma öt különböző amerikai szabadalma védte. A *Tolmar Inc.* (Tolmar), az Egyesült Államokból származó gyógyszergyártó és -csomagoló vállalat, rövidített új gyógyszerkérelmet (Abbreviated New Drug Application, ANDA) nyújtott be annak érdekében, hogy a Differin® generikus változatára az Élelmiszer- és Gyógyszerbiztonsági Felügyelet (Food and Drug Administration, FDA) engedélyt kérhesse. A Galderma pert indított a Tolmar ANDA-kérelme ellen, azt állítva, hogy a Differin® generikus változata bitorolná szabadalmainak több igénypontját. Válaszképpen a Tolmar kétségbe vonta a Galderma igénypontjainak érvényességét. A Kerületi Bíróság (District Court) a Galderma igénypontjait érvényesnek találta, ami arra készítette a Tolmart, hogy fellebbezést nyújtson be a CAFC-nél.

Megleپő fordulatként a CAFC megváltoztatta a Kerületi Bíróság döntését, mert megállapította, hogy a Tolmar fellebbezése világos kézenfekvőségi ügyre vonatkozik. A Galderma ugyanis a lehető legtágabb oltalmi kör védelme érdekében 0,01-1 tömegszázalék adapolénkoncentrációt igényelt, mert nem sejtette, hogy egy ilyen, látszólag okos igénylési stratégia a jövőben visszafelé sülhet el. Idővel ugyanis a Galderma számára nyilvánvalónak tűnt, hogy a 0,3 tömegszázalék adapolént tartalmazó készítmény bizonyos előnyökkel rendelkezik, és ezért erre külön szabadalmi bejelentéseket nyújtott be, amelyekre szabadalmat is kapott. Ezt követően azonban a Tolmar megtámadta a Galderma szabadalmait, aminek alapján megállapították, hogy a 0,3 tömegszázalék adapolénkoncentrációt korábbi szabadalmi már védtek.

A Tolmar előadta, hogy a Galderma 0,3 tömegszázalék terméket védő igénypontjai kézenfekvők a 4 717 720 számú amerikai szabadalom, a 34 440 sz. újrarendezett (reissue) szabadalom és a 0,1% Differint tartalmazó gél adatlapja alapján. A Tolmar szerint az előbbi két amerikai szabadalom egyértelműen kinyilvánította az adapolén használatát 0,01 és 1 tömegszázalék közötti koncentrációkban. A Tolmar bizonyos hivatkozásokat is benyújtott, amelyek ismertették a 0,3 tömegszázalék adapolént tartalmazó készítmény kedvező vizsgálati adatait állatokon.

A Galderma megpróbálta az ügyet a saját javára fordítani azáltal, hogy hivatkozott Differin® termékének kereskedelmi sikerére és azokra a váratlan eredményekre, amelyeket a 0,3 tömegszázalék adapolént tartalmazó készítménnyel kapott. A CAFC azonban leszögezte, hogy amikor a kézenfekvőség a technika állásán alapszik és egyértelműen meggyőző, az olyan másodlagos megfontolásoknak, mint a váratlan eredmények és a kereskedelmi siker, csekély súlyuk van. Így ami egy szabadalombitorlási ügyként kezdődött, a Galderma ellen fordult, amely végül elvesztette népszerű gyógyászati készítményére vonatkozó igénypontjainak érvényességét.

C) A *Ring & Pinion Service Inc. (R&P) v. ARB Corp. (ARB)*-ügyben a CAFC-nek abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy egy ekvivalens előreláthatósága a szabadalmi bejelentés benyújtásának időpontjában akadályozza-e az ekvivalensek tanára (doctrine of equivalents, DOE) való támaszkodást.

A DOE alapján egy termék vagy egy eljárás, amely szó szerint nem bitorolja egy szabadalmi igénypont világos kifejezéseit, mindazonáltal bitorolhat, ha „egyenértékűség” állapítható meg a bitorlással vádolt termék vagy eljárás elemei és a szabadalmazott találmány igényelt elemei között. Egy másik szövegösszefüggésben „egyenértékűségi” gondolatokat akkor is lehet elemezni, amikor az igénypont kifejezései „eszköz-plusz-funkció” alakban vannak megfogalmazva, amit egyébként megenged az amerikai szabadalmi törvény 112(f) cikke.

Az R&P az elsőfokú bíróság előtt azt állította, hogy „Ziplocker” terméke nem bitorolta az ARB gépkocsi-differenciálzárakra vonatkozó szabadalmát, amelynek 1. igénypontja rövidítve a következő szövegű volt:

„Differenciálzár, amely tartalmaz egy differenciálhordozót, ... egy záróeszközt, ... az említett differenciálhordozóban kialakított hengeres eszközt, amelyben egy működtető van elrendezve olyan módon, hogy az említett záróeszköz mozgást képes előidézni az említett hordozóhoz képest ...”

Nem volt vita afelett, hogy az R&P „Ziplocker” termékének valamennyi korlátozása szó szerint ki volt elégítve, kivéve egyet: a „kialakított hengeres eszköz” elemet. A felek egyetértettek azonban abban, hogy a „Ziplocker” ekvivalense volt a hengernek, ámbár egy szakértő számára előre látható lett volna a szabadalmi bejelentés benyújtásának időpontjában. Ennek megfelelően a felek abban az alaki megkötésben egyeztek meg, hogy a bitorlás elemzése attól a különálló jogi kérdéstől függ, hogy a DOE akadályozza-e egy ekvivalens figyelembevételét, ha előre látható volt a szabadalmi bejelentés időpontjában.

A Kerületi Bíróság azon a véleményen volt, hogy az ekvivalens előreláthatósága jogi alapon nem zárja ki azt, hogy az ARB a DOE-re támaszkodjék, azonban úgy döntött, hogy az igénypont érvénytelensége miatt nem forog fenn bitorlás.

Az R&P a CAFC-nél nyújtott be fellebbezést, és arra hivatkozott, hogy az ekvivalens előreláthatósága a DOE alkalmazásának gátját képezte. Ezt az állítását főleg egy közel húsz évvel korábbi, a *Shage Products, Inc. v. Devon Industries, Inc.*-ügyben hozott döntésre alapozta. Erről a döntésről egyesek azt gondolták, hogy új előreláthatósági szabályt hozott létre, amely érvényben van a DOE területén. Ez az előreláthatósági szabály – ha létezett – a szabadalomszövegezés bizonyos fajta gátját képezte volna, aminek folytán a DOE alapján ki lennének zárva azok az ekvivalens szerkezetek, amelyek előre láthatók lettek volna.

Moore bíró, a CAFC háromtagú tanácsának vezető bírása szükségzavúan megjegyezte: „Nincs, és nem is volt az ekvivalencián alkalmazása kapcsán előreláthatósági korlátozás”. A CAFC megállapítása szerint az ismert felcserélhetőség valójában egy világos DOE-precedens esetén a bitorlás megállapításának kedvezhet.

A CAFC kifejtette, hogy szó szerinti bitorlás esetén a vádolt szerkezetek az igénypontban megadottal azonos funkciót fejtenek ki. Ezzel szemben a DOE olyan szerkezetekre vonatkozik, amelyek *lényegileg* azonos funkciót *lényegileg* azonos módon *lényegileg* azonos eredménnyel fejtenek ki. A CAFC leszögezte, hogy „az ekvivalensek tana így olyan szerkezetekre vonatkozik, amelyek ekvivalens, de nem azonos funkciót fejtenek ki. Ez attól függetlenül igaz, hogy a bitorlással vádolt ekvivalens a szabadalmazás időpontjában ismert volt-e vagy sem. Ezért az eszköz-plusz-funkció elemekre alkalmazott DOE csupán azt kívánja, hogy az ekvivalens szerkezet lényegileg azonos funkciót fejtsen ki, függetlenül attól, hogy a szabadalmazás időpontjában ismert volt-e vagy sem.

A CAFC-tanácsa egyhangúan hozta meg azt a döntést, hogy a DOE alapján bitorlás állapítható meg annak ellenére, hogy a bejelentés időpontjában a kérdéses ekvivalens előre látható volt egy átlagos szakember számára.

D) *Shawne Merriman*, a San Diego Chargers egy korábbi rögbijátékosa beperelte a sportruházatgyártó *Nike*-t, azt állítva, hogy az utóbbi bitorolja az ő *LIGHTS OUT* (a lámpák kialszanak) védjegyzett becenevét, amelyet azért kapott, mert fénykorában eldöntötte az ellenfél játékosait.

Merriman kijelentette, hogy ezt a becenevet a főiskolán kapta, és „a dolgokat azzal tette hivatalossá”, hogy 2007-ben védjegyjogot szerzett. „Azóta is használom ezt a nevet” – mondta, majd hozzátette: „Azért perlem a *Nike*-t, mert nem csak a saját védjegyemet kívánom megvédeni, hanem más sportolókat is óvni szeretnék, akik profi pályafutásuk után – hozzám hasonlóan – megpróbálnak kifejleszteni egy márkanévet.”

Ausztria

A) A *Backaldrin* tulajdonosa az osztrák *KORNSPITZ* védjegynek, amelyet többek között gabonaalapú készítményekre, pékárukra és cukrászsüteményekre lajstromoztak, és pékségi keverékeket állít elő, amelyeket pékeknek szállít. E keverékekből a pékek négyszögletes alakú kenyértekerceket készítenek, mindkét végükön egy-egy csúccsal. A pékek tudják, hogy a *KORNSPITZ* a *Backaldrin* védjegye. A végfogyasztókat azonban a *Backaldrin* vagy a pékek nem tájékoztatják arról, hogy a *KORNSPITZ* egy védjegy.

A *Pfahnl*, a *Backaldrin* versenytársa kérte az Osztrák Szabadalmi Hivatalnál (OSZH) a *KORNSPITZ* védjegy törlését azon az alapon, hogy az a termékek köznevévé vált a 2008/95/EC védjegyirányelv 12 cikk (2) bekezdése és az osztrák védjegy törvény 33b cikke alapján. Az OSZH helyt adott a kérelemnek, és törölte a *Backaldrin* *KORNSPITZ* védjegyét.

A *Backaldrin* a Legfelsőbb Szabadalmi és Védjegytanács (Oberste Patent- und Markensenate, OPM) nyújtott be fellebbezést. Ez a bíróság, amely jogosult felülvizsgálni az OSZH döntéseit, úgy gondolta, hogy a törlés a kereskedők szempontjából hibás volt. A végfogyasztók számára szánt áruk szempontjából azonban az OPM úgy döntött, hogy az alábbi kérdéseket intézi az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU):

1. Egy védjegy köznévvé válik-e a 2008/95/EC irányelv 12. cikk (2) bekezdése értelmében, ha

a) a kereskedők tudják, hogy a védjegy eredetmegjelölést képez, de ezt általában nem közlik a végfelhasználókkal, és

b) többek között ilyen okok miatt a végfelhasználók a védjegyet már nem eredetmegjelölésként értik, hanem azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a közneveként, amelyekkel kapcsolatban a védjegy lajstromozva van?

2. Egy védjegytulajdonos viselkedését lehet-e „inaktívnak” tekinteni az irányelv 12. cikk (2) bekezdése céljaira, ha inaktív marad annak ellenére, hogy a kereskedők nem tájékoztatják a fogyasztókat arról, hogy ez a név egy lajstromozott védjegy?

3. Ha a tulajdonos cselekedetei vagy inaktivitása következtében egy védjegy a véghasználók számára köznévvé vált, de a kereskedelemben nem, ez a védjegy törölhető-e, ha – és csak ha – a végfogyasztóknak ezt a nevet kell használniuk, mert nincs egyenértékű változat?

Az ECJ a kérdésekre 2014. március 6-án a következő válaszokat adta:

1. A 2008/95/EC irányelv 12. cikk (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a fő eljárás szerinti esetben egy védjegy törölhető olyan termékek vonatkozásában, amelyekre lajstromozták, ha a tulajdonos cselekményei vagy inaktivitása következtében ez a védjegy ennek a terméknek a köznevévé vált csupán a termék véghasználóinak a szempontjából.

2. A 2008/95/EC irányelv 12. cikk (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ennek a rendelkezésnek az értelmében „inaktivitásnak” minősíthető, ha egy védjegy tulajdonosa nem buzdítja az eladókat, hogy többször használják ezt a védjegyet olyan termék eladásakor, amellyel kapcsolatban a védjegyet lajstromozták.

3. A 2008/95/EC irányelv 12. cikk (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak jelente szerint egy védjegy törlése nem eredményezi annak feltételezését, hogy meg kell bizonyosodni arról, vajon vannak-e más nevei annak a terméknek, amellyel kapcsolatban ez a védjegy a kereskedelemben köznévvé vált.

B) Az alább tárgyalt ügyben a találmány egy folyásképes, önmagától megszilárduló töltőanyagra vonatkozott. Az anyagot a bejelentés benyújtása előtt két vizsgálati jelentésben írták le, amelyeket Bécs város önkormányzata több részlegének továbbítottak. Emellett az anyagot több kísérleti építési területen is használták.

A kérelmező kétségbe vonta a találmány újdonságát.

Az OPM különböző kommentárookra, valamint a német Szövetségi Legfelsőbb Bíróság és az Európai Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsainak a joggyakorlatára hivatkozva megállapította, hogy akkor lehet szó a nyilvánosság számára nem hozzáférhető tudásról, ha az csupán kevés személy számára ismert, és titokban tartják. Itt nem elegendő önmagában a titoktartási kötelezettség, sokkal inkább döntő, hogy azt meg is tartsák. Rendszerint ebből kell kiindulni, ha nincs arra utaló jel, hogy a titoktartási kötelezettséget valóban megsértették. Titoktartási kötelezettség egy hallgatóságos megállapodásból is következhet. Általában akkor lehet ilyen megállapodást feltételezni, amikor több személy vagy vállalat összedolgozik

egy új műszaki megoldás kifejlesztésénél és kipróbálásánál, mert ebben az esetben általában fennáll az összes résztvevő közös érdeke abban, hogy a találmányt harmadik személyekkel szemben titokban tartsák. Az OPM arra a megállapításra jutott, hogy ez ilyen eset volt.

A kísérleti építési helyen végzett használat által egy szabadalom akkor válik a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, ha e használat révén a tudomásulvétel lehetősége egy nem korlátozott személyi kör számára nem távol álló, vagyis nem csupán elméleti lehetőség. Ha a szabadalom egy termék összetételére vonatkozik, csak akkor lehet újdonságrontó kinyilvánításról beszélni, ha a termék maga a nyilvánosság számára hozzáférhető, és egy szakember által elemezhető és reprodukálható. Ezzel szemben az új termék megtekintésének a lehetősége csak akkor alapoz meg nyilvános hozzáférést, ha a szakember már csupán vizuális megtekintés alapján is felismeri a műszaki összefüggéseket.

Az OPM arra a következtetésre jutott, hogy olyan töltőanyag esetén, amelyet egy megbízó nyilvános építési területein használtak, a megismerésnek csupán elméleti lehetősége állt fenn.

Ausztrália

2014. március 19-én a parlament elé terjesztették a szellemitulajdon-védelmi törvények módosításának tervezetét.

A törvénytervezet két legfontosabb pontja, hogy gyógyászati termékekre bevezeti a kényszerengedélyt, és lépéseket tesz Ausztrália és Új-Zéland szabadalomvizsgálati rendszerének egyesítésére.

Úgy tűnik, hogy ezek a javaslatok általános helyesléssel találkoznak és ésszerűek.

Belgium

A) 2014. március 13. előtt a belga szabadalmi törvény csak elmulasztott évdíjfizetés esetén tette lehetővé egy szabadalom újbóli érvénybe helyezését. 2014. március 13-án módosították az újbóli érvénybe helyezésre és az ezzel kapcsolatos határidőkre vonatkozó rendelkezéseket, amelyek korszerűsítését az Európai Szabadalmi Egyezmény 122. cikkével és 136. szabályával összhangban végezték el.

Egy belga szabadalmi bejelentés benyújtója vagy egy belga szabadalom tulajdonosa számára a jogok helyreállítása általában akkor válik lehetségessé, ha a lehető legnagyobb mértékű gondosság ellenére képtelen volt a Belga Szabadalmi Hivatal által kitűzött határidőt figyelembe venni, feltéve, hogy a határidő elmulasztásának a közvetlen következménye a szabadalmi bejelentéssel vagy szabadalommal kapcsolatos jogvesztés. Az új rendelkezések arra az esetre is vonatkoznak, amikor egy európai szabadalom érvényesítéséhez egy hivatalos nyelven kell benyújtani a fordítást.

Jogvesztés megszüntetéséhez a következőket kell figyelembe venni.

– A helyreállítási kérelmet írásban kell benyújtani attól az időponttól számított két hónapon belül, amikor megszűnt a határidő-mulasztás oka, de legkésőbb az elmulasztott határidőtől számított egy éven belül.

– A kérelem benyújtásával egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt.

– A kérelemben ismertetni kell a mulasztás alapját képező okokat és tényeket.

– A kérelem benyújtásával egyidejűleg be kell fizetni a helyreállítási díjat.

A helyreállítás ki van zárva a helyreállítás kérelmezésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatban.

B) Az elsőfokú Brüsszeli Bíróság (BB) a *Lefebvre v. Bogaert*-ügyben egy szabadalom újdonsága tárgyában döntött.

A Lefebvre birtokosa volt egy „Masszírozásra és a testkörfogát csökkentésére szolgáló termodinamikai eszköz” című belga szabadalomnak. A szabadalom szerinti fizioterápiás készülék alkalmazása során a bőrt felszívják, és egyidejűleg erős vörös és infravörös sugárnyalábot vetítenek rá, ami a zsírsejtekben a zsír feloldását eredményezi.

A BB az újdonsággal kapcsolatban rámutatott, hogy a Bogaert szerint a találmány nem új, mert már több karcsúsító eljárás ismert, amely infravörös sugárzás hatásán alapszik. Ezzel kapcsolatban a Bogaert a különböző weboldalakból álló 13-as dokumentumra hivatkozott saját aktáiban. A BB azonban megállapította, hogy a feltalálás és a bemutatott készülékek piacra vitelének időpontja ezeknek az oldalaknak az alapján nem állapítható meg teljes biztonsággal, úgyhogy a Lefebvre által szabadalmaztatott találmány újdonságának hiánya nincs bizonyítva.

A találmány ipari alkalmazhatóságával kapcsolatban a BB megjegyezte, hogy a Bogaert a szabadalom érvénytelenségére is hivatkozott, mert a Lefebvre szabadalmi bejelentése szerint a találmány olyan készülékre vonatkozik, amely feszessé teszi a bőrt, javítja a bőr vérellátását és csökkenti a zsírlerakódást. A belga szabadalmi törvény 7. cikke szerint viszont a sebészeti és gyógyászati kezelési eljárások nem minősülnek iparilag alkalmazható találmányoknak. A bíróság felfogása szerint azonban úgy tűnik, hogy a Bogaert elfelejti azt a tényt, hogy a szabadalom a készülékre, nem pedig a készülékkel alkalmazandó eljárásra vonatkozik, ezért a hivatkozott 7. cikk sem gátolja a Lefebvre találmányának szabadalmazását.

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (Office for Harmonization in the Internal Market, BPHH)

A BPHH Fellebbezési Bírósága (FB) 2014. március 6-án döntést hozott, amelyben megerősítette az Alicantei Kereskedelmi Bíróság (AKB) korábbi döntését, és így:

– megvonta a 2 655 598 számú spanyol védjegyet,

– megállapította, hogy fennáll az összetévesztés valószínűsége e védjegy és az Armani-sas között;

– megállapította, hogy bitorolták az Armani-sast;

– elrendelte, hogy a legtöbb alperes fizessen kártérítést az Armaninak; és

– elrendelte, hogy a legtöbb alperes fizesse meg a bírósági költségeket.

A döntés előzménye, hogy az Armani birtokolja az 504 308 számú közösségi védjegyet a 3., 9., 14., 18. és 25. áruosztályban, amely az Armani-sast védi:

Az alperesek különböző személyek és vállalatok voltak, akik/amelyek részt vettek az Armani-sashoz nagyon hasonló logóval ellátott áruk (pl. szemüvegek) importjában és árusításában. Ez a logó az Armani szerint összetéveszthető volt az Armani-sassal, és az alábbi lajstromozott spanyol védjegynek felelt meg:

Az AKB ideiglenes intézkedéssel tiltotta el az alpereseket az Armani-sashoz hasonló spanyol védjegy használatától, és ezt az intézkedést az FB megerősítette.

Az AKB által kiadott elsőfokú döntés ellen az alperesek közül csupán a *Novedades Import-Export, SL* (Novedades) fellebbezett. A vállalat azzal érvelt, hogy nem állt fenn az összetévesztés valószínűsége, mert a két védjegy között jelentésbeli, hangzásbeli és grafikai különbségek voltak. A Novedades szerint vállalatukat akkor sem lehetne kártérítés fizetésére kötelezni, ha a bitorló védjegyet megvonják, mert az AKB nem állapította meg, hogy akár a vállalat, akár a spanyol védjegy tulajdonosa rosszhiszeműen járt el. Azzal is érvelt, hogy az ügyben már kibocsátottak egy végleges és kötelező döntést (*res judicata*), mert a Madridi Bűnügyi Fellebbezési Bíróság más alperesekkel szemben már korábbi döntést hozott, amelyben elutasította az Armani bűnügyi feljelentését.

Az Armani ezzel szemben arra hivatkozott, hogy a két védjegyet nem részleteiben, hanem általános benyomás alapján kell vizsgálni. Emellett a Novedades által említett különbségek másodrendű szempontokra vonatkoznak. Az Armani a Legfelsőbb Bíróság legújabb döntésére is hivatkozott, amely megállapította, hogy jól ismert védjegyek esetén nemcsak akkor állapítanak meg bitorlást, amikor egy rosszhiszeműen lajstromozott védjegyet megvonják, hanem megtévesztés valószínűsége miatt megvont védjegyek esetében is. Végül az Armani azzal is érvelt, hogy két eltérő hatáskörű bíróság között nem lehet szó *res judicatáról*.

Az FB elfogadta az Armani érveit, és megállapította, hogy az Armani-sas egy jól ismert védjegy. Mind az Armani-sas, mind a bitorló védjegy lényegileg grafikai logó. Így, bár e logók másodlagos szempontjai alapján megállapíthatók csekély különbségek, ezek nem elegendőek ahhoz, hogy eltérő benyomást keltsenek. Ezért a bíróság megállapította az összevetés valószínűségét.

A bitorlással kapcsolatban az FB megállapította, hogy a spanyol védjegyet megvonták, és a megvonás *ex tunc* hatása miatt a tulajdonos sohasem rendelkezett joggal az e védjegy által védett logó fölött. Ezért az Armani védjegyét bitorolták, és az ezzel okozott kárt meg kell téríteni.

A *res judicata*-ra alapozott érveléssel kapcsolatban az FB megállapította, hogy a bünyügyi és a polgári bíróság döntése között nem állhat fenn ilyen jogi viszony, mert e két bíróság ugyanazokat a tényeket más szempontból bírálja el.

Végül az FB a Novedadest a bírósági költségek megtérítésére is kötelezte.

Brazília

A Brazil Szabadalmi Hivatal (BSZH) 2012 áprilisában bevezette az ún. „zöld szabadalmakkal” kapcsolatban a különleges, gyorsított vizsgálatot. Most arról kaptunk hírt, hogy a BSZH ezt az eljárást 2014. április 16-án 2015. április 16-ig meghosszabbította, és kiterjesztette a nemzetközi (PCT-) bejelentések Braziliában megindított nemzeti szakaszára is.

Bulgária

A Szófia Városi Bíróság (SZVB) megállapította, hogy egy külföldi cigarettagyártónak a Bolgár Szabadalmi és Védjegy hivatal által a 34. áruosztályban lajstromozott védjegyét bitorolta egy olyan vállalat, amely a felperes engedélye nélkül százezernél több csomag, a felperes védjegyével ellátott cigarettát importált Bulgária területére. A cigarettákat a Bolgár Vámhivatal lefoglalta.

Az ügy érdekesessége, hogy a cigaretták eredetiek, vagyis a védjegy tulajdonos által gyártottak voltak, és először az Európai Unió piacán hozták őket forgalomba; így a Bulgáriába való bevitelük párhuzamos importnak minősült. A felperes azonban megállapította, hogy kifogásolhatja az áruk szabad mozgását annak következtében, hogy a cigarettákat érzékszervi és kereskedelmi szempontból megváltozott és rosszabb minőségben importálták Bulgáriába, ami a bolgár védjegy törvény 15(2) cikkébe ütközött. Ezért az SZVB helyt adott a felperes keresetének, és jogosnak ítélte az áruk lefoglalását.

A felperes ezután az áruk megsemmisítését kérte az SZVB-től, mert azok emberi fogyasztásra alkalmatlanok voltak. Az SZVB ennek a kérésnek is eleget tett, aminek következtében a cigarettacsomagokat megsemmisítették.

Egyesült Királyság

A) A Lordok Háza *a Synthon BV (Synthon) v. Smithkline Beecham plc.* (Beecham)-ügyben helyt adott a Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal, CA) döntése elleni fellebbezésnek, és így helyreállította a Felsőbíróság (High Court, HC) döntését. A HC érvénytelennek találta a Synthon 2 336 364 sz. ('364-es) szabadalmát, amely egy depresszió kezelésére használt, javított hatású gyógyszerre vonatkozott, mert egy, a Synthon által korábban benyújtott szabadalmi bejelentés kinyilvánította a '364-es szabadalom tárgyát képező vegyületet és annak előállítását.

Az ítélet indokolását Lord Hoffmann szövegezte meg, és megállapította, hogy a törvény szerint az újdonságrontásnak két követelménye van: a korábbi kinyilvánítás és a kellő kitartás. Ezek eltérő fogalmak, amelyek mindegyikét ki kell elégíteni, és mindegyiknek saját szabályai vannak.

Az ellentartásnak olyan tárgyat kell kinyilvánítania, amelynek megvalósítása szükségszerűen a szabadalom bitorlásához vezet. Ilyen eset forog fenn, amikor a technika állása azonos találmányt nyilvánít ki. Ilyenkor vitán felül áll, hogy a korábbi találmány megvalósítása a szabadalom bitorlását eredményezi, és a szabadalom bitorlása rendszerint nyilvánvaló lenne mindenki számára, aki ismeri mind a technika állását, mind a szabadalmat. A szabadalom-bitorlás azonban nem kívánja, hogy a bitorló tudomással bírjon a szabadalom megsértéséről. A korábbi kinyilvánítást nem szabad a későbbi szabadalom fényében értelmezni, hanem úgy, ahogy a szakember azt a kinyilvánítás napján értette volna (lásd a T 396/89 sz. döntést). A követelmény folytán, hogy egy, a technika állásában kinyilvánított találmány megvalósítása szükségszerűen bitorolja a szabadalmat, az újdonság különbözik a kézenfekvőségtől.

A megvalósíthatóság azt jelenti, hogy az átlagos szakember képes lenne a találmányt, amely kielégíti a kinyilvánítás követelményét, megvalósítani. Ez attól függetlenül érvényes, hogy a kinyilvánítás abban az ügyben történt, amely az 1977. évi angol szabadalmi törvény 2(2) cikke szerint, vagy – miként a jelen esetben – annak 2(3) cikke szerint tekinthető a technika állásához tartozónak (vagyis egy másik szabadalmi bejelentésben van kinyilvánítva, amely kielégít bizonyos előfeltételeket).

Ezért Lord Hoffmann a következő kérdést tette fel: „A Synthon bejelentése olyan találmányt nyilvánít ki, amelynek a megvalósítása bitorolná a Beecham szabadalmát?” Mint-hogy ez a bejelentés egy képlet által meghatározott vegyületosztályra vonatkozik, amely végtelen sok vegyületet nyilvánít ki, e vegyületek bármelyike találmánynak tekinthető. Ezek közül valamelyik a szabadalomban igényelt kristályos PMS volt? Lord Hoffmann megállapította, hogy kielégítő tisztaságú PMS-kristályok jelenléte és előnyei gyógyászati felhasználás esetén világosan ki voltak nyilvánítva. Az, hogy ezeket elő lehet-e állítani, a megvalósíthatóság kérdése és ténykérdés is. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Synthon bejelentése megvalósítható kinyilvánítást tartalmaz. Ilyen tényállású ügygel azonban egy fellebbezési fórumnak nem kellene foglalkoznia.

B) A HC a *Wade and others (Wade) v. British Sky Broadcasting Ltd (Sky)*-ügyben 2014. március 11-én hozott döntést, amelyben elutasította a Wade keresetét. A Wade azt állította, hogy a Sky visszaélt azzal a bizalmas információval, amelyet tőle kapott egy „The Real Deal” elnevezésű zenei műsorával kapcsolatban. A Sky egy „Must be the music” elnevezésű műsort állított elő, amely némileg hasonlított a „The Real Deal” elnevezésű műsorhoz. A Sky elutasította a Wade ajánlatát ötletének átadására.

A bíró megállapította, hogy bár a „The Real Deal” műsor elemei önmagukban nem olyan minőségűek, hogy oltalmazhatók lehetnének, nincs kizárva, hogy kombinációban elérhetik ezt a szintet. Mindazonáltal a bíró nem foglalkozott tovább ezzel a kérdéssel, mert megállapította, hogy a benyújtott bizonyíték alapján a Sky nem másolta le a felperesek ötletét saját műsorának megalkotásához, hanem azt függetlenül dolgozta ki. A bíró azt is megállapította, hogy számos különbség van a két műsor között, és nem lenne lehetséges kimazsolázni elemeket ahhoz, hogy perelni lehessen bizalmas információval való visszaélés miatt.

Egységes Szabadalmi Bíróság

A) Az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unified Patent Court, UPC) eljárási szabályainak 16. tervezetét 2014. március 6-án publikálták. E szabályok szerint a szabadalomtulajdonosok hagyományos módon érvényesített európai szabadalmaikat az UPC hatálybalépésétől számított hét év átmeneti időtartamra kiléptethetik (opt out) az UPC hatásköréből. A kilépések száma az UPC fennállásának kezdeti szakaszában különös jelentőséggel fog bírni a siker jelzőjeként, és a kilépésekből származó bevétel sok kilépés esetén jelentős hozzájárulást képezhet az UPC megalapozásának költségeihez. Ugyanakkor magas kilépési költség kevesebb kilépést és több jövőbeli használót jelentene. Jelenleg még nincs eldöntve, hogy mekkora legyen a kilépési költség, sőt még azt sem döntötték el véglegesen, hogy egyáltalán legyen-e ilyen költség. A kommentátorok szerint nagyon alacsony értéken kellene tartani, sőt, sokan azt javasolják, hogy ne haladja meg a kilépés tényleges adminisztrációs költségét.

A kilépés időpontja döntő lehet. Egy hagyományosan megerősített európai szabadalmat mindaddig ki lehet léptetni, amíg az UPC előtt nem indítottak ellene eljárást. Így ha egy harmadik fél megsemmisítési eljárást indít egy szabadalom ellen a kiléptetés lajstromozása előtt, az UPC átveszi felette a joghatóságot, és a kilépés lehetősége örökre megszűnik.

B) Az Egyesült Királyságban az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó törvény 2014. május 14-én elnyerte a királyi hozzájárulást, és így a *2014. évi szellemi tulajdon-védelmi törvényként* törvényerőre emelkedett. 17. cikke előírja a külügyminiszter számára, hogy ratifikálja az UPC-egyezményt. Ennek időpontja 2015. március végére tehető, tehát korábban, mint amikor a 2015. május 7-i általános választás előtt feloszlatják a parlamentet. Ezt követően a kormánynak még letétbe kell helyeznie a ratifikálási okmányt az Európai Bizottságnál.

C) Málta 2014. január 21-én ratifikálta az EPC-egyezményt, de a ratifikálási okmányt még nem helyezte letétbe az Európai Bizottságnál.

D) A svéd kormány törvénytervezetet terjesztett a parlament elé, amelyben javasolja az UPC felállítására vonatkozó egyezmény elfogadását. A törvénytervezet a svéd szabadalmi törvény bizonyos módosításait is javasolja, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a svéd jogrendszer befogadja az egységes szabadalmi oltalmat (unitary patent protection).

A törvénytervezet azt is javasolja, hogy a parlament hagyja jóvá a Svédország, Észtország, Lettország és Litvánia közötti megállapodást az UPC „Észak-Balti” Regionális Divíziójáról Stockholm székhellyel.

E) 2014. május 25-én Dániában népszavazást tartottak az egységes szabadalomról és az UPC-ről. A szavazáson a lakosság 55,8%-a vett részt, és a szavazók 60,45%-a szavazott igenel, míg a *nem* szavazatok aránya 36,19% volt.

A dán parlament ratifikálni fogja az UPC-re vonatkozó egyezményt. Így Dánia az 5. lesz a ratifikáláshoz szükséges 13 ország közül, amelyek között szerepelnie kell az Egyesült Királyságnak, Franciaországnak és Németországnak. A másik négy ország, amely már ratifikálta az egyezményt, Ausztria, Belgium, Franciaország és Málta.

Dánia most választhat, hogy az Észak-Balti Regionális Divízióhoz csatlakozik, amelyet Észtország, Lettország, Litvánia és Svédország hozott létre, vagy pedig egy saját helyi divízió létrehozása mellett dönt.

Európai közösségi védjegy

A védjegyek jelenlegi európai uniós jogi kerete magában foglalja a védjegyirányelvet, amely harmonizálja a nemzeti törvényeket, és a védjegyrendeletet, amely megalapozta a közösségi védjegyet és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt.

Az Európai Bizottság 2013 márciusában egy reformcsomagot terjesztett elő egy olyan tanulmány eredményeit követően, amely felölelt egy új rendeletet, és felölelte az irányelv átdolgozását, valamint a BPHH díjainak módosítását.

A reform egyebek között kiterjedne a díjak csökkentésére, az eljárások egyszerűsítésére és meggyorsítására, a jogbiztonság növelésére, valamint a BPHH és a nemzeti hivatalok közötti jobb együttműködés biztosítására. A javaslat kiterjeszti az irányelv hatáskörét, összhangba hozva azt a rendelet (tágabb) hatáskörével, és ezáltal elősegítve a nemzeti védjegy-törvények harmonizálását.

A reformcsomag egyik legvitatottabb pontja, hogyan kezeljék az átmenő forgalomban levő bitorló árukat. 2011 óta az Európai Unió jogi szabályozása alapján az európai vámhatóságok ellenőrizhetik az Európai Unión áthaladó hamis árukat, de csak akkor állíthatják meg azokat, ha fennáll annak a veszélye, hogy ezek az áruk belépnek az egységes piac területére.

Az Európai Parlament 2014. február 25-én szavazott a reformcsomagról, ideértve annak néhány fontos módosítását is. A változtatások az átmenő árukra vonatkoznak. Az Európai Parlament által elfogadott új rendelkezések eltérnek a jelenlegi rendszertől, és lehetővé teszi, hogy a vámhatóságok megállítsák a hamis árukat még akkor is, ha azokat az Európai Unió kívüli országba szánták.

Még nem tűzték ki a Tanács előtti első olvasat időpontját, de az máris kitolódott a 2014. májusi európai választások utánra.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az ESZH Elővizsgálati Osztálya (EO) 2010. január 24-én elutasította a *Sony Corporation* (Sony) alábbi szövegezésű főigényponttal rendelkező szabadalmi bejelentését:

„Eljárás enzimatikus aktivitás mérésére, ahol egy enzimmal mérjük egy szubsztrátum metabolizmusa által előállított metabolitszubsztrátum mennyiségét ..., ahol a szubsztrátumot egy behatolást elősegítő készülékkel bevisszük egy olyan helyre, ahol az említett enzim jelen van.”

Az ESZH az elutasítást azzal indokolta, hogy az igényelt eljárás az Európai Szabadalmi Egyezmény 53(c) cikke alapján sebészeti és gyógyászati módszernek minősül. A Sony fellebbezett a döntés ellen.

Az ESZH fellebbezési tanácsa a G 1/07 sz. ügyre hivatkozott, amely megállapította, hogy egy eljárási igénypont az 53(c) cikk alapján a gyógyászati vagy sebészeti kezelési módszerek szabadalmazásának tilalma alá esik, ha legalább egy olyan vonása van, amely olyan fizikai tevékenységet vagy műveletet határoz meg, amely emberi vagy állati test sebészeti vagy gyógyászati kezelésére vonatkozó lépést képez. Ennek alapján a tanács leszögezte, hogy az igénypont ki van zárva a szabadalmazásból, mert vizkózus szövet endoszkóppal végzett kezelését foglalja magában.

A Sony azzal érvelt, hogy eljárása szabadalmazható, mert az enzimaktivitás mérése nem sajátos célt szolgál, hanem általános tudományos és elemzési alkalmazásra használják. Emellett az eljárás nem eredményez gyógyászati előnyöket, és nem javítja egy páciens egészségi állapotát. A Sony még azzal is érvelt, hogy segédkérelmének módosított igénypontja kizárólag *in vitro* műveletre irányul, ezért az eljárást nem emberi vagy állati testen hajtják végre.

A tanács az érveket tanulmányozva ismét a G 1/07 ügyre utalt, amely világosan megállapítja, hogy az 53(c) cikk szerint a szabadalmazásból való kizárás tárgya és célja nem indokolja a „sebészeti kezelés” kifejezés korlátozását. Az *in vitro* korlátozásnak pedig nincs alapja az eredeti bejelentés leírásában. Ezért az arra vonatkozó érvelés a szabadalmazás megítélésakor nem vehető figyelembe.

A fentiek alapján az Európai Szabadalmi Egyezmény 53(c) cikke alapján megállapította, hogy az igényelt találmány ki van zárva a szabadalmazható találmányok köréből.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatal kiadta a 2013. évre vonatkozó statisztikai jelentését, amely azt bizonyítja, hogy a bejelentések száma ebben az évben 266 000 volt, ami az előző évi 258 000-hez viszonyítva 2,8%-os növekedést jelent.

A megadott szabadalmak száma 2013-ban az előző évi 65 600-hoz viszonyítva 1,6%-kal nőtt, és elérte a 66 700-at, ami új rekordot jelent.

Az ESZH elnöke szerint a négy egymást követő éven át növekvő igény az európai szabadalmak iránt azt mutatja, hogy a vállalatok Európát világszerte az innováció alapvető piacának tekintik.

A 2013. évi bejelentések mintegy 33%-a az Európai Szabadalmi Egyezmény szerződő államaiból érkezett, míg a bejelentéseknek kb. kétharmadát Európán kívüli vállalatok nyújtották be. Ezek közül a legtöbb (24%) bejelentés az Amerikai Egyesült Államokból érkezett. Az USA-t 20%-kal Japán, 8%-kal Kína és 6%-kal Dél-Korea követte.

Bejelentéseik számát a legnagyobb mértékben, 17,2%-kal a holland vállalatok növelték, amelyeket 8,1%-os növekedéssel a dán és 7,5%-os növekedéssel a svéd vállalatok követtek. A Németországból származó bejelentések 5,4%-kal, míg a svájci bejelentések 2%-kal csökkentek. Az Európán kívüli országok közül jelentősen, 16,2%-kal növelte bejelentéseinek a számát Kína és 14%-kal Dél-Korea. Az USA-ból származó bejelentések száma 2,8%-kal, míg a Japánból származó bejelentéseké 1,2%-kal nőtt.

Az egyéni vállalatok közül a legtöbb, 2833 bejelentést a Samsung nyújtotta be. Ezt 1974 bejelentéssel a Siemens, 1839 bejelentéssel a Philips, 1648 bejelentéssel az LG és 1577 bejelentéssel a BASF követte.

C) 2014. november 1-jén az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) új 164. szabálya lép hatályba, amely a korábbi gyakorlathoz való visszatérést teszi majd lehetővé, vagyis azt, hogy a bejelentő további kutatási illetéke(ke)t fizethessen. Az új szabály szerint egy nemzetközi szabadalmi bejelentés bejelentőjének lehetősége lesz arra, hogy további illetéke(ke)t fizethessen egy olyan PCT-bejelentésen alapuló európai szabadalmi bejelentés után, amellyel kapcsolatban az egységesség hiányát állapították meg. Ez az európai PCT-eljárást a bejelentők számára rugalmasabbá fogja tenni.

Az ESZE jelenlegi szabályai szerint ha egy európai szabadalmi bejelentésről megállapítják, hogy nélkülözi a találmány egységességét, és egy olyan előző nemzetközi (PCT-) szabadalmi bejelentésen alapszik, amelyet egy vagy több további előírt kutatási illeték nem fizetése miatt a Nemzetközi Kutatási Hatóság (International Searching Authority, ISA) csak részben kutatott, csupán az igénypontokban először említett találmányt kutatják, és nincs lehetőség a további találmány(ok) kutatására. Ezért a bejelentőknek jelenleg nincs más választásuk, mint megosztott bejelentést benyújtani a nem kutatott tárgyra, ami növeli a bejelentők költségeit.

Az új 164. szabály szerint a bejelentőknek lehetőségük lesz további kutatási illeték(ek) befizetésére bármelyik további találmány, illetve találmányok vonatkozásában, amellyel/

amelyekkel kapcsolatban a bejelentő kutatást kíván végeztetni és az ESZH-nál tovább kíván vizsgáltatni.

D) Az ESZH személyzete 2014 júniusában határozatot juttatott el az Adminisztratív Tanácsnak, amelyben panaszt emeltek a hivatal vezetőjének diktatórikus stílusa ellen, és a szociális dialógus is hiányolták. Előzőleg a hivatali dolgozók március 21-én, 24-én és 25-én, valamint április 14-én, 15-én és 16-án sztrájkot tartottak.

Az elnök az alkalmazottaknak írt válaszelevelében közölte, hogy a június végére tervezett sztrájkhoz nem járulhat hozzá, mert az egybeesne új személyzeti képviselők választásával.

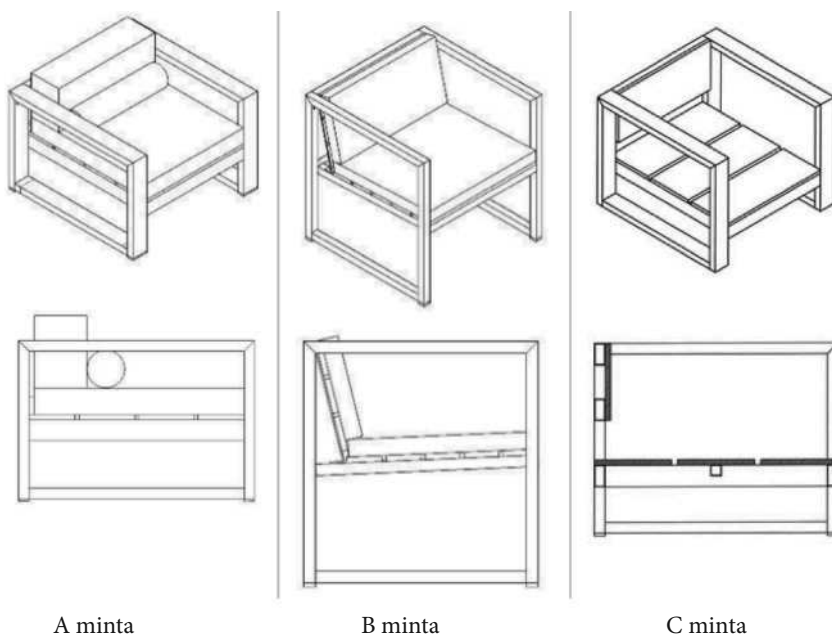
Az Európai Unió Általános Bírósága

A) Az Európai Unió Általános Bírósága (General Court of the European Union, GCEU) helybenhagyta a BPHH fellebbezési tanácsának a döntését, amellyel elutasította a Deutsche Bank kérelmét a PASSION TO PERFORM (teljesítési szenvedély) hirdetési szlogen védjegyként való lajstromozása iránt.

A GCEU megállapította, hogy a védjegy nem alkalmas szolgáltatások kereskedelmi eredmények a megkülönböztetésére, amit pedig előír a 207/2009 (EC) tanácsi rendelet 7(1)(b) cikke. A védjegyet, amely az eredetiséget is nélkülözi, a közönség dicsérő kijelentésnek tartaná.

B) A GCEU-nak két párhuzamos ügyben két karosszékminta érvényességéről kellett döntenie. Az alábbi A és B jelű mintákat a C jelű ismert mintához viszonyítva kellett vizsgálni.

A minták ábrázolásán a felső rajz a karosszékek perspektivikus nézetét, az alsó rajzok a karosszékek oldalnézetét mutatják.

A minta

B minta

C minta

A BPHH fellebbezési tanácsa megerősítette, hogy a B jelű minta egyéni jellegű, azonban megtagadta az egyéni jelleget az A jelű mintától. A GCEU előtti mindkét eljárás a Közösségi Mintajog (Community Design Right, CDR) 6. cikkének megsértésén alapult, vagyis a GCEU-nak azt a kérdést kellett megválaszolnia, hogy az állítólag érvénytelen minták egyéni jelleggel rendelkeztek-e.

Döntéseiben a GCEU első lépésben megerősítette a *tájékozott felhasználó* fogalmát: ez a személy nem a jól tájékozott, ésszerűen megfigyelő és körültekintő átlagos fogyasztó, aki rendes körülmények között egy mintát egészként vesz szemügyre, és nem kezdi elemezni annak különböző részleteit, és nem is szakértő vagy specialista, aki képes részletesen megfigyelni a legkisebb különbségeket is, amelyek létezhetnek a vizsgált minták között. Így a „tájékozott” jelző azt jelenti, hogy a felhasználó nem egy tervező vagy egy műszaki szakember, de ismeri a különböző mintákat, amelyek léteznek a vonatkozó területen, bizonyos fokú ismeretei vannak azokkal a vonásokkal kapcsolatban, amelyekkel ezek a minták általában rendelkeznek, és a vonatkozó termékek iránti érdeklődésének eredményeként viszonylag nagyfokú érdeklődést mutat, amikor használja azokat. A jelen esetben a tájékozott felhasználó egy olyan személy, aki „szokásosan vásárol” karosszékeket, és azokat szándékolt használatukba helyezi, és aki a tárgyról tájékoztatást szerzett többek között azáltal, hogy karosszék-katalógusokat böngészik, látogat ilyen üzleteket, információt tölt le az internetről vagy újbóli eladója ilyen termékeknek.

Második lépésben a GCEU a tervező tervezési szabadságát vizsgálta, mert a tervezőt korlátozza a termék vagy a termék egyes elemeinek a műszaki funkciója, vagy korlátozzák a termékre alkalmazható törvényi követelmények. Ezek a megszorítások bizonyos vonások szabványosítását eredményezik, és így ezek a vonások közösek lesznek a vonatkozó terméken alkalmazott minták tekintetében. A jelen esetben a GCEU megállapította, hogy a karosszékek tervezőjének a szabadsága majdnem korlátlan, mert alkalmazható rajtuk a színnek, minták, alakok és anyagok bármilyen kombinációja, és a tervezők egyetlen korlátját az a tény képezi, hogy a karosszékeknek funkcionálisaknak kell lenniük, vagyis rendelkezniük kell legalább egy ülőrészszel, egy hátrészszel és két karfával, valamint lábakkal. Ilyen szövegösszefüggésben a GCEU hangsúlyozta, hogy egy általános mintairányzatot nem lehet olyan tényezőnek tekinteni, amely korlátozza a tervező szabadságát.

Rátérve az általános benyomás összehasonlítására, a GCEU megállapította, hogy az A jelű minta és a korábbi minta közötti egyetlen lényeges különbséget az jelenti, hogy a vitatott minta három párnát foglal magában, amelyek nem voltak jelen a korábbi mintában. Mint-hogy azonban ezek a párnák nincsenek rögzítve, vagyis el lehet őket távolítani, a tájékozott felhasználó a párnákat kevésbé fontosnak fogja tartani, és érzékenyebb lesz a karosszékek általános szerkezete iránt. A karosszékek ülőrészén található lemezek számával kapcsolatban (az A jelű és a B jelű minta esetében a párnák alatt) a GCEU megerősítette azt az esetjogot, hogy egy mintában képviselt terméknek egy olyan része, amely a felhasználó látókörén kívül esik, nem gyakorol komoly benyomást arra, hogy a kérdéses mintát a felhasználó

hogyan fogja fel. Minthogy a további különbségek az A jelű minta és az ismert minta között csupán csekély jelentőségűek, a GCEU fenntartotta a fellebbezési tanács döntését.

A B jelű minta és a korábbi minta által keltett általános benyomás összehasonlítása terén a GCEU megerősítette a fellebbezési tanács által azonosított különbségeket. A vizuális megjelenés különbségei mellett a GCEU megállapította, hogy a tájékozott felhasználó magasabb ülést és hajlított háttámaszt fog észlelni, ahol az ülés befolyásolja az elhelyezkedés módját, és hogy ezek a különbségek eltérő komfortfokozatot eredményeznek.

Mindezek eredményeként a GCEU – ebben az esetben is – fenntartotta a fellebbezési tanács döntését.

Az Európai Unió Bírósága

A) Az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU) 2014. február 6-án hozott döntést a *Martin Blomqvist*-ügyben.

Az ügy háttere, hogy a dán Martin Blomqvist egy kínai weboldalról egy hamis Rolex órát rendelt. Az órát a vámhatóság lefoglalta. A Rolex érintkezésbe lépett Blomqvisttel, és arra kérte, hogy egyezzen bele az óra megsemmisítésébe. Ezt Blomqvist elutasította. Az ügy dán bíróságok elé és végül a dán Legfelsőbb Bíróság elé került, amely a CJEU-t kérte fel, hogy értelmezze az európai vámhatóságok jogait és a bitorlás meghatározását.

A CJEU megállapította, hogy az európai vámhatóságokra vonatkozó rendelkezések alapján az Európai Unión kívül eső országból online rendelt hamis árukat le lehet foglalni még akkor is, ha azok magánfelhasználásra vannak szánva, és ezért a vásárló nem bitorol szellemi tulajdon-védelmi jogokat. Továbbá arra sincs szükség, hogy az árukat online ajánló fél ebben a tagállamban fogyasztókat célozzon meg. Ehelyett elegendő, ha a hamis áruk belépnek a tagállam területére.

Ettől a döntéstől az várható, hogy megerősíti az Európai Unió jogtulajdonosainak védelmét, mert leszögezte, hogy a vámhatóságok jogosultak lefoglalni az Európai Unión kívülről érkező online eladásokat hamis áru esetén.

B) A CJEU 2014. február 6-án kelt döntése a *Leideplein v. Red Bull*-ügyben egy védjegy jóhiszemű használatával és az európai uniós jogban a „kellő ok” (due cause) meghatározásával foglalkozik.

A holland vállalkozó *de Vries*-t a holland bíróság elítélte a THE BULLDOG kifejezés és az arra vonatkozó ábrák saját energiáit való használata miatt, mert ezzel bitorolta a RED BULL védjegyet, amelyet a Red Bull Hollandiában *de Vries* előtt lajstromoztatott. A THE BULLDOG márkanév azonban *de Vries* 1975 óta használta többek között egy híres amszterdami kávéüzlet nevében. Ezért *de Vries* pert indított a márkanév használatának jogáért. A Holland Legfelsőbb Bíróság az ügyet a CJEU-hoz továbbította azzal a kéréssel, hogy állapítsa meg, mi képez „kellő jogot” egy lajstromozott védjegy használatához az Európai Unió joga szerint.

A CJEU megállapította, hogy egy védjegy tulajdonosát a 89/104/EEC első tanácsi irányelv 5(2) cikke alapján kötelezni lehet arra, hogy tűrje egy hasonló vagy azonos megjelölés harmadik fél általi használatát, ha bizonyítják, hogy a megjelölést a védjegykérelem benyújtása előtt jóhiszeműen használták.

A CJEU nyomatékosan hangsúlyozta, hogy döntő jelentősége van a megjelölés ismertségének a vonatkozó vásárlóközönség számára és a vonatkozó árufajták rokonságának.

Bár az Európai Unió jogában még mindig fennáll bizonyos bizonytalanság a „kellő ok” teljes jelentésével kapcsolatban, ez a döntés bizonyos mértékig tisztázza az oltalom követelményeit a „kellő ok” kivétel alatt.

Európai uniós licencmegállapodási szabályok

Az Európai Unió új rendszert dolgozott ki technológiai licencmegállapodások létrehozására az európai uniós versenytörvény keretén belül. Az új szabályok egyrészt egy új technológiaátadással kapcsolatos mentességi szabályozási blokkot tartalmaznak, amely bizonyos kétoldalú licencszerződéseket mentesít a trösztellenes szabályok alól, másrészt felülvizsgált technológiaátadási irányelvekre vonatkoznak, amelyek további útmutatást nyújtanak a szabályok alkalmazására mind kétoldalú, mind többoldalú megegyezések esetén. A szabályok minden olyan technológiai licencszerződésre is vonatkoznak, amely befolyásolhatja a kereskedelmet az Európai Unió tagállamai között.

Az új szabályok 2014. május 1-jén léptek hatályba, és helyettesítik a 2004 óta érvényben levő korábbi szabályokat.

Bár a technológiai licencszerződések általában ösztönzik a versenyt, a vállalatoknak tisztában kell lenniük azzal, hogy az ilyen megállapodásokat vagy azok egyes rendelkezéseit nemzeti bíróságok előtt később megtámadhatja egy versenyhatóság vagy – még valószínűbben – az ellenfél.

Az új szabályok minden olyan megállapodásra vonatkoznak, amelyeket két fél know-how vagy szellemi tulajdon-jogok (szabadalmak, minták, szoftver stb.) licencadásáról köt árúk és szolgáltatások előállítására céljából, függetlenül attól, hogy a megállapodást versenytársak vagy nem versenytársak kötik.

Franciaország

A) A Párizsi Kerületi Bíróság az *Asahi v. General Electric* (GE)-ügyben egy európai szabadalom újdonságáról döntött.

A GE tulajdonosa a 0 685 527 sz., „Termoplasztikus kompozíció kompatibilissé tett polifenilénéter-poliamid-gyantával és elektromosan vezető korom” című európai szabadalomnak. A japán *Asahi* vállalat megsemmisítési keresettel támadta meg e szabadalom francia részének az igénypontjait nem kielégítő kinyilvánítás, valamint újdonsághiány és feltalá-

lói tevékenység hiánya miatt. Az Asahi az újdonsághiánnyal kapcsolatban azt állította, hogy az 1. igénypont a „Keverék elektromosan vezető gyantákból” című japán Ishida-szabadalom tanítása miatt nem új.

A bíróság döntésében arra emlékeztet, hogy egy találmánnyal szemben felhozott anterioritás csak akkor újdonságrontó, ha egyértelmű és teljes, vagyis ha a találmányt összes elemében – alakjában, elrendezésében és működési módjában – és műszaki eredményét tekintetbe véve úgy nyilvánítja ki, hogy egy szakember azt meg tudja valósítani anélkül, hogy értelmezésre lenne szüksége.

Az Asahi különböző kísérleteket végeztetett annak bizonyítása érdekében, hogy a korábbi szabadalom burkoltan magában foglalja a megtámadott szabadalom igénypontjainak egyéb jellemzőit, különösen a térfogat-ellenállást és az ütőszilárdságot. A bíróság azonban megállapította, hogy az Ishida-összetétellel, illetve az Ishida-eljárással végrehajtott kísérletek egyikevel sem sikerült bizonyítani a GE szabadalmának az újdonsághiányát.

A fentiek következtében a Párizsi Kerületi Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Asahinak az az állítása, hogy az Ishida-szabadalom a GE szabadalmára nézve újdonságrontó, megalapozatlan. Végül azonban a megtámadott szabadalom francia részét feltalálói tevékenység hiánya miatt teljes terjedelmében megsemmisítette.

B) Az SMCA vállalat, amely birtokosa volt egy francia szabadalomnak, a SAT vállalatot szabadalombitorlással vádolta. Ellenkeresetként az SAT az SMCA szabadalmának a megsemmisítését kérte. A Fellebbezési Bíróság (FB) leszögezte, hogy az SAT által átadott tervek el voltak ugyan látva titkossági záradékkal, az eladási ajánlaton azonban, amely a berendezés leírását tartalmazta, csak egy tulajdonosi záradék szerepelt, úgyhogy ezt az iratot az SMCA-szabadalom feltalálói tevékenységének megítélésekor a technika állásához tartozónak lehetett tekinteni. Az FB tehát a felek akaratát szabadon ítélte meg anélkül, hogy meghamisította volna az eladási ajánlathoz mellékletként csatolt általános eladási feltételek 1. cikkének tartalmát. Ezért helyt adott az SAT keresetének, és az SMCA szabadalmát megsemmisítette.

A Legfelsőbb Bíróság (LB) egyetértett az FB megállapításaival, aminek alapján elutasította az SMCA fellebbezését.

Fülöp-szigetek

A *Fun Ranch Mega Development, Inc.* (Fun Ranch) 2009-ben több védjegybejelentést nyújtott be a Fülöp-szigeteki Védjegyhivatalnál egy gyermekközpontként használt épület homlokzatára. A bejelentést az elővizsgáló azon az alapon utasította el, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyre nem adható oltalom, mert nem működik védjegyként, és nem képes árukat vagy szolgáltatásokat megkülönböztetni.

A Fun Ranch a hivatal igazgatójához nyújtott be fellebbezést arra hivatkozva, hogy védjegy egy homlokzat sajátos mintázata, amely szolgáltatási védjegyként működik. Érvelése szerint a védjegy egy látható jelzés, amely üzletével kapcsolatban megkülönböztetőképeséggel

rendelkezik, amit az is bizonyít, hogy az elővizsgáló nem hivatkozott eltérő szórakoztatási létesítményhez tartozó hasonló mintára.

A védjegyigazgató elutasította a fellebbezést, ezért a bejelentő a Fülöp-szigeteki Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vezérigazgatójához fordult, aki 2013. novemberi döntésében megállapította, hogy egy védjegy funkciója az, hogy világosan rámutasson azoknak az áruknak az eredetére vagy tulajdonosára, amelyek fel van tüntetve. Lényegileg egy lajstromozható védjegynek látható jelölésnek kell lennie, amely képes megkülönböztetni egy vállalat áruit és szolgáltatásait. A vizsgált bejelentés nélkülözi azt a képességet, amely egy vállalat által gyermekek szórakoztatóközpontjaként használt épület homlokzatát világosan megkülönböztethetővé tenné. Egy épület homlokzatának az ábrázolása nem működik a Fun Ranch üzleti vállalkozásának indikátoraként. Összegezve: egy épület sajátos homlokzatának a Fun Ranch általi használata nem jogosít védjegylajstromozásra.

Globális gyorsított szabadalmi eljárás

A három nagy (amerikai, európai és japán) szabadalmi hivatal elnöke 2014. január 6-án bejelentette egy új, globális gyorsított szabadalmi eljárás (Global Patent Prosecution Highway, GPPH) kísérleti létrehozását. A GPPH célja, hogy egyszerűsítse és javítsa a már létező PPH-hálózat működését annak érdekében, hogy a felhasználók számára könnyebben és kedvezőbben elérhetővé tegye azt. Az új kísérleti rendszer mögött az az alapelképzelés áll, hogy a szabadalmi bejelentők gyorsított vizsgálatot kívánhatnak a kísérletben részt vevő bármelyik hivatalnál, ha igénypontjaikat a programban részt vevő bármelyik másik hivatal elfogadhatónak találta.

A programban jelenleg az alábbi 17 hivatal vesz részt:

- Ausztrál Szellemitulajdon-védelmi Hivatal,
- Dán Szabadalmi és Védjegy hivatal,
- az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala,
- az Egyesült Királyság Szellemitulajdon-védelmi Hivatala,
- az Északi Szabadalmi Hivatal,
- Finnország Nemzeti Szabadalmi és Lajstromozási Tanácsa,
- az Ipari Tulajdon Portugál Intézete,
- Izlandi Szabadalmi Hivatal,
- Izraeli Szabadalmi Hivatal,
- Japán Szabadalmi Hivatal,
- Kanadai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal,
- Koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal,
- Norvég Ipari Tulajdon-védelmi Hivatal,
- Orosz Szellemitulajdon-védelmi Szövetségi Szolgálat,

- Spanyol Szabadalmi és Védjegyhivatal,
- Svéd Szabadalmi és Lajstromozási Hivatal,
- a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala.

A későbbiek folyamán dől majd el, hogy a kísérleti GPPH milyen mértékben váltja be a hozzá fűzött reményeket.

Hollandia

A) A Hágai Körzeti Bíróság *Intervet v. Merial*-ügyben hozott, alább tárgyalt döntése a feltalálói tevékenységgel foglalkozik.

A Merial által birtokolt, 1 281 760 sz. és 1 386 617 sz., megtámadott európai szabadalmak egy olyan vírustípus elkülönítésére vonatkoztak, amely egy, az elsőbbség napján már ismert fertőző sertésbetegséget okoz. Az Intervet a szabadalmak érvényességét egy olyan anterioritásra hivatkozva támadta meg, amelyben állítólag ugyanezek az ismeretek ki voltak nyilvánítva.

A Hágai Körzeti Bíróság a megnevezett dokumentumot a technika állásaként ismerte el, és megállapította, hogy az új vírustípus elkülönítése nem igényel feltalálói tevékenységet. Ha nem is tűnik ki egyértelműen az anterioritásból, hogy mi képez új vírustípust, a szakember ösztönzést kaphat arra, hogy kutatását új variánsok elkülönítésére irányítsa ahelyett, hogy figyelmét az ismert variánsokra összpontosítaná. A bíróság a szabadalomtulajdonosnak azt a felfogását sem tudta osztani, hogy egy új vírus elkülönítése mint olyan feltalálói tevékenységet igényel.

Érvének alátámasztása érdekében a szabadalomtulajdonos az Európai Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsának egy, az elsőbbségi időpontnál korábbi, T 1231/01 sz. döntésére hivatkozott, amelynek alapját egy hasonló találmány képezte. Ebben a döntésben a fellebbezési tanács megállapította, hogy egy sajátos vírustörzs elkülönítése, amely törzs részét képezte egy sertésoltóanyagának, feltalálói tevékenységet igényelt.

A bíróság véleménye szerint azonban ebből a döntésből nem lehet azt levezetni, hogy egy vírus elkülönítése minden esetben feltalálói tevékenységen alapszik. A feltalálói tevékenység megítélése sokkal inkább a szakember tudásától és képességeitől függ az elsőbbségi időpontban. A két elsőbbség napja közötti öt év időtartam és az ezen a szakterületen bekövetkező gyors továbbfejlődés alapján a szakember a vitatott szabadalmak elsőbbségi időpontjában jelentősen több tudással és képességgel rendelkezett. A jelen esetben az anterioritás kielégítő tájékoztatást szolgáltatott ahhoz, hogy az új vírustípus elkülönítése megvalósítható legyen. Ezt az a tény is alátámasztja, hogy az elsőbbségi időpont táján három további kutatócsoport számára is sikerült a vírus DNS-szekvenciájának a megállapítása.

B) A Hágai Fellebbezési Bíróság a *Clyde Bergemann v. Magaldi*-ügyben az újdonságrontás kérdésében foglalt állást.

A szabadalmas a bíróság előtt azzal érvelt, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal előtt egy korábbi bejelentés ügyében folytatott engedélyezési eljárás aktájában található újdonságrontó levél nem tartozik a technika állásához, mert az ilyen akta az elsőbbség időpontjában nem volt digitális alakban hozzáférhető.

Ezt az érvet a Hágai Körzeti Bíróság elutasította, és a szabadalmat megsemmisítette. Az engedélyezési akták ugyanis az elsőbbség időpontjában hozzáférhetőek voltak, mert az Európai Szabadalmi Egyezmény 128(4) cikkének keretében a nyilvánosság számára kikérhetőek vagy megtekinthetőek voltak. Az a tény, hogy a nyilvánosság egy engedélyezési akta tartalmát előre nem ismerhette, nem változtat azon, hogy ez a tartalom számára hozzáférhető volt. Ez a helyzet nem volt összehasonlítható a T 314/99 sz. ügygel, amelyben a Műszaki Fellebbezési Tanács megállapította, hogy egy nem publikált és még nem katalogizált diszsertáció egy könyvtárban nem tartozik a technika állásához. Míg nem várható, hogy a nyilvánosság egy könyvtár teljes tartalmát átnézzék valamilyen esetleg újdonságrontó anyag után kutatva, egy engedélyezési akta átnézése újdonságrontó dokumentumokra nem jár túl nagy erőfeszítéssel.

Hongkong

A felperesek tagjai voltak a kávé és teát gyártó, szállító, elosztó és árusító, nagy és híres hongkongi *Tsit Wing Group*-nak (TWG). Ez birtokolta a Hongkongban 2006-ban lajstromozott TW és TWG védjegyet, amelyeket a felperesek számos gyorsétteremláncban, teaházban, szállodában és kávéházban használtak. A felperesek közvetlenül szállítottak termékeket végfelhasználó társulatoknak, így bankoknak, könyvelőcégeknek és jogi vállalatoknak, továbbá termékeiket szupermarketekben és későig nyitva tartó üzletekben is árusították.

Az alperesek egy „*The Wellness Group*” (TWG) nevű társuláshoz tartoztak, amely luxus-teát állított elő, és nemzetközi teabutikákat és -szalonokat üzemeltetett, ideértve egy teaszalont Hongkong Moll főútvonalán is.

Az alperesek Hongkongban lajstromozott 1837 TWG TEA védjegye egyidejűleg volt hatályban a felperesek védjegyeivel Tajvanon, Szingapúrban és Kínában.

A felperesek az elsőfokú Felsőbíróságon (High Court, HC) védjegybitorlási pert indítottak az alperesek ellen, aminek alapján a HC ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az alpereseket védjegyük használatától. A HC döntésének egyik oka az volt, hogy az alpereseknek tudomásuk volt a felperesek védjegyeiről, mert a felperesekkel Dél-Koreára vonatkozó együttélési megállapodást kötöttek, de nem folytattak ilyen vonatkozású tárgyalást a felperesekkel Hongkongban, ahol annak ellenére nyitottak teaszalont, hogy a felperesektől „megszüntelési és elállási levelet” (cease and desist letter) kaptak.

Az alperesek fellebbeztek az ideiglenes intézkedés ellen.

A Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal, CA) helyt adott a fellebbezésnek, és megállapította, hogy az alperesek áruinak és szolgáltatásainak minősége nem halványítja el a felpere-

sek goodwilljét. A CA azt is figyelembe vette, hogy az alperesek saját nevükön üzemeltették a hongkongi teaszalont, és az ideiglenes intézkedés fenntartása esetén nagyobb kár érné őket, mint a felpereseket. Ezért a CA megszüntette az ideiglenes intézkedést.

India

A) Az Indiai Szabadalmi Hivatal (ISZH) 2007 októberében szabadalmat adott a *3M Innovative Properties Company* (IPC) számára egy személyi légzőkészülék tárgyú találmányra, amely képes volt védeni viselőjének légzőrendszerét a levegőben szuszpendált portól és részecskéktől, valamint a kellemetlen/ártalmas gázoktól. Ugyanerre a találmányra megfelelő szabadalmakat adtak számos más országban is, ideértve az Amerikai Egyesült Államokat, Ausztráliát, Brazíliát, Dél-Koreát, Japánt és Oroszországot.

Az IPC megtudta, hogy egy indiai vállalat, a *Venus Safety & Health Pvt. Ltd.* (VSH) és annak elosztója, a *Safety Solutions* a légzőrendszert védő olyan készülékeket gyártott és árusított, amelyek egyértelműen bitorolták világszerte fennálló szabadalmi jogait. Ezért a bitorlásért beperelte a VSH-t a Delhi Felsőbíróságnál (High Court of Delhi, HCD).

Annak alapján, hogy a szabadalom kiállta az idő próbáját, és hat éven keresztül senki nem vonta kétségbe érvényességét, a HCD a szabadalmat *prima facie* érvényesnek feltételezte, és 2013. december 18-án *ex parte* ideiglenes intézkedéssel eltiltotta a VSH-t a szabadalommal védett, a légzőrendszert védő készülék gyártásától, használatától, eladásától és importjától.

B) A *Nitto Denko Corporation* (NDC) keresetet nyújtott be a HCD-nél, kifogásolva azt a rendkívüli mértékű késedelmet, amelyet az ISZH az első elővizsgálati végzés (First Examination Report, FER) kiadásánál tanúsított.

A hivatali Szabadalmi szabályok (Patent Rules) szerint a FER-t „rendszerint a vizsgálati kérelem vagy a publikálás időpontjától számított hat hónapon belül (a későbbi időponttól számítva)” kell továbbítani a bejelentő számára. A gyakorlatban azonban a FER-t a vizsgálati kérelem benyújtásától számított 4-5 év eltelté után adja ki az ISZH. Az NDC jogosan állította, hogy a „rendszerint” (ordinarily) kifejezést ésszerűen kell értelmezni, és a szabadalom korlátozott oltalmi idejére tekintettel nem lehet végtelenül nyújtani.

A panasznak helyt adva a HCD értesítést adott ki az ISZH számára, felszólítva, hogy nyújtson be egy eskü alatti nyilatkozatot nem csupán az NDC ügyével, hanem a FER-ek kiadásával kapcsolatos általános késedelmekkel kapcsolatban is. Ennek alapján az indiai szakemberek azt várják, hogy a HCD komoly figyelmet fog szentelni az ISZH óriási hátralékára, és szigorú irányelveket fog kibocsátani a vizsgálat meggyorsítása érdekében.

C) A HCD 2013. október 31-én elrendelte, hogy használat hiánya miatt töröljék a védjegylajstromból a *Cadbury ECLAIRS* védjegyeit.

Az ügy előzménye, hogy a védjegyek törlésére irányuló keresetet az édességiparban széles körű érdekeltségekkel rendelkező indiai *ITC Limited* (ITC) nyújtotta be.

Az ITC keresetében előadta, hogy 1910 óta érdekelt fogyasztói javak gyártásában és eladásában. Édesipari termékeket 2002-ben kezdett forgalmazni MINTO-O és CANDYMAN márkanévvel. 2003. augusztus tájékán kezdett árusítani süteményeket (éclairs). Azóta széles körben és folyamatosan használja az ECLAIRS megjelölést híres CANDYMAN védjegyével kapcsolatban, amelyet a fogyasztók jól ismernek.

Az indiai Szellemitulajdon-védelmi Fellebbviteli Testület (Intellectual Property Appellate Board, IPAB) egyetlen döntésben a Cadbury négy lajstromozásának a törlését rendelte el, bár a Cadbury képviselője önként kívánta törölni a lajstromozást. Ezt követően a Cadbury pert indított az ITC ellen, aminek alapján 2005 áprilisában az ahmadabadi Városi Polgári Bíróság (VPB) egy *ex parte* döntést hozott, amelyben az ITC-t eltiltotta az ECLAIRS vagy hasonló védjegyek használatától.

E döntés ellen az ITC a gujarati Felsőbírósághoz (High Court, HC) fellebbezett. A HC módosította a VPB döntését, megengedve az ITC-nek, hogy termékeit „Candyman Choco eclairs”-ként gyártsa és forgalmazza.

Ezután az ITC az IPAB-nál nyújtott be kérelmet a Cadbury CADBURY ECLAIRS, CADBURY CHOCOLATE ECLAIRS, CADBURY CHOCOLATE ECLAIRS POP és ECLAIRS védjegyeinek törlése iránt. Az ITC az alábbiakra alapozta kérelmeit:

- a védjegyek jogtalanul maradtak a védjegy-lajstromban;
- a ténylegesen nem használt védjegyek eltávolíthatók a lajstromból;
- a kifogásolt védjegyek nem voltak disztinktívek a lajstromozott tulajdonos áruira nézve. A Cadbury alapvetően a következő ellenállításokra hivatkozott:
  - a használat hiányára vonatkozó állítás nem volt megalapozott, mert a védjegyet folytonosan és megszakítás nélkül, széles körben használta;
  - a CADBURY ECLAIRS védjegyet jogelődje több évtizeddel korábban kezdte használni, és az különböző országokban lajstromozva van;
  - az ITC nem bizonyította a használat hiányát.

Az IPAB tárgyalásán a Cadbury képviselője előadta, hogy lépéseket tett a lajstromozások visszavonására; ezért nem érvelt az ügy lényegével kapcsolatban. Az ITC képviselője azonban kérte az ügy érdemi meghallgatását és érdemben való eldöntését, mert ideiglenes intézkedés volt érvényben vele szemben. Az ITC azt is előadta, hogy a védjegyeket a Cadbury nem használta; emellett az ECLAIRS védjegy szótári jelentése (sütemények) folytán deskriptív. Az ITC harmadik személyek használat hiányát bizonyító eskü alatti nyilatkozatait is benyújtotta.

Az IPAB megállapította, hogy a Cadbury egyetlen bizonyítékát a különböző országokban kapott lajstromozási bizonylatok képezték. Nem nyújtott azonban be a használatra vonatkozó bizonyítékot, mert a lajstromozás önmagában nem bizonyította a védjegyek használatát. Ezért az IPAB elrendelte a Cadbury védjegyeinek a lajstromból való törlését.

Japán

A) A felperes *Kabushiki Kaisha Igaku Shuppan* (Kabushiki) 2010. január 21-én kérte a Japán Szabadalmi Hivatalnál (JSZH) a NURSE® és a HEART angol szó és katakana írással a NURSE HEART szavak lajstromozását.

A védjegyet 2010. augusztus 27-én 5348154 számmal lajstromozták.

Kabushiki 1987-ben kezdte publikálni a *HEART Nursing* magazint, és 16 éven át, 2004. márciusig használta a HEART NURSING védjegyet az alábbi formában:

majd 2004 áprilisától kezdve az alábbi formában:

Kabushiki azt állította, hogy az alperes védjegyében a HEART és a HEART® elem használata zavart okozott, mert összetéveszthető volt a saját védjegyeivel. Ezért 2012. április 6-án a japán védjegy törvény 51(1) cikke alapján kérte az alperes eredeti NURSE®/HEART/NURSE HEART védjegyének a törlését.

A védjegy törvény 51(1) cikke kimondja, hogy ha egy védjegy jog tulajdonosa azonos áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában szándékosan használ egy lajstromozott védjegyhez hasonló védjegyet, vagy szándékosan használ egy hasonló lajstromozott védjegyet vagy egy hasonló védjegyet a megjelölt árukhoz vagy szolgáltatásokhoz hasonló áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában olyan módon, hogy az félrevezető lehet más személyek üzletének áruival vagy szolgáltatásaival kapcsolatban, bárki kérheti a védjegylajstromozás törlését.

A JSZH a felperes kérése alapján 2013. január 8-án törölte az alperes védjegyének lajstromozását. Döntését több tényre alapozta. Így megállapította, hogy az alperes a „heart” szót 2011. augusztus óta használta egy publikált folyóiraton, és ez a védjegy hasonló volt a felperes lajstromozott védjegyéhez. A felperes két védjegye csupán a „heart” szó „A” és „R”

betűiben különbözött, és mindkettő széles körben ismert volt a fogyasztók körében. Mind a felperes, mind az alperes védjegyében a „heart” szó vastag írásmóddal ki volt emelve. A JSZH véleménye szerint az alperes ezt a védjegyet azzal a céllal használta, hogy zavart okozzon a felperes termékeivel kapcsolatban. Ezért az 51(1) cikk alapján törölte az alperes NURSE®/HEART/NURSE HEART védjegyét.

Az alperes a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbírószághoz (SZTFB) nyújtott be fellebbezést, amely 2013. november 14-én megerősítette a JSZH döntését, megállapítva, hogy az alperes védjegye hasonlított a felperes védjegyéhez, és így fennállt a védjegyek összetévesztésének a valószínűsége. Emellett az alperes zavarkeltés céljából hozott forgalomba egy azonos HEART védjeggyel ellátott magazint. Ezért az SZTFB elutasította az alperes fellebbezését.

B) A JSZH 2014. március 11-én jelentést tett közzé arról, hogy a felhasználók hogyan minősítik a hivatal által végzett munkát. Ilyen jelentést először 2012-ben adtak ki, így a mostani jelentés a második ebben a sorban. A felhasználóktól kapott vélemények elemzése azt a célt szolgálja, hogy jobban megértsék a felhasználók kívánalmait és várakozásait, és hogy fenntartsák és javítsák a szabadalmi vizsgálatok minőségét.

A 2013. évi jelentés szerint a felhasználók 92,5%-a „átlag felettinek” minősítette a nemzeti szabadalmi bejelentések vizsgálatának minőségét. Ez jelentős javulást jelent az előző évi, 88,2%-os minősítéshez viszonyítva. Az ügyfelek 45,0%-a volt elégedett a hivatal munkájával, ami jelentős javulást mutat az előző év 31,6%-os mutatójával szemben.

C) A Gazdasági, Kereskedelmi és Ipari Minisztérium 2014. március 11-én bejelentette, hogy a kormány elhatározta egy olyan törvénytervezet megvalósítását, amely könnyebben használhatóvá teszi a szabadalmi rendszert a kis- és közepes vállalatok számára, és egyúttal elősegíti a japán szabadalmi rendszer nemzetközi harmonizálását.

A szabadalmi rendszerrel egyidejűleg módosítani akarják a mintatörvényt, a védjegy törvényt és a szabadalmi ügyvivőkre vonatkozó törvényt is.

A tervezett változtatások közül megemlítjük, hogy a szabadalmi rendszerbe be kívánják vezetni a felszólalás intézményét. A mintatörvény legfontosabb változtatásaként lehetővé fogják tenni az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó Hágai Egyezmény alapján, amelyhez Japán csatlakozni szándékozik, a több országban egyidejűleg történő bejelentést. A védjegy törvény módosítása révén lehetővé kívánják tenni a szín- és a hangvédjegyek oltalmát is.

D) A szellemitulajdon-védelmi törvény előző pontban említett módosítása kapcsán a Japán Szabadalmi Hivatal azt a célt tűzte ki, hogy 2023-ig a szabadalomengedélyezési eljárás időtartamát 14 hónapra, a bejelentés benyújtásától az első elővizsgálati jelentés kibocsátásáig eltelt időt pedig 10 hónapra fogja csökkenteni. 2012-ben a szabadalomengedélyezési eljárás átlagos időtartama 29,6 hónap volt. A megcélzott 14 hónapos engedélyezési időtartam – megvalósulása esetén – előreláthatóan a legrövidebb lesz a világon.

Az elővizsgálat meggyorsításával egyidejűleg a JSZH javítani kívánja az elővizsgálati munka minőségét is, és ebből a célból külső szakértőkből álló bizottságot fog felállítani, amelynek az lesz a feladata, hogy ellenőrizze az elővizsgálati jelentések minőségét.

E) Annak érdekében, hogy a kis- és közepes vállalatokat több szabadalmi bejelentés benyújtására ösztönözze, a japán kormány díjcsökkentést határozott el. A csökkentett díjak 2014. április 1-jétől érvényesek.

A rendes díj egyharmadára csökkennek a következő díjak:

- a vizsgálati díj és
- az engedélyezés utáni évdíjak (az 1. évtől a 10. évig).

Japán nyelven benyújtott PCT-bejelentések esetén:

- a kutatási díj és
- a vizsgálat kérelmezésének díja.

F) 2014. március 31-én a tokiói Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróság (SZTFB) a 4 642 898 sz. ('898-as) japán szabadalom ügyében a felek, az *Apple* és a *Samsung* által benyújtott fellebbezéseket tárgyalta meg. Egy héttel korábban, 2014. március 24-én járt le a határidő „amicus briefs” (baráti levelek) harmadik felek általi benyújtására. Ilyen leveleket az Egyesült Államokban szoktak benyújtani, elsősorban a Legfelsőbb Bíróság által tárgyalt nagy horderejű ügyekben. Japánban ez volt az első eset, amikor bíróság figyelembe vett ilyen leveleket.

Ez a legújabb fontos bitorlási ügy az ún. „okostelefon-háborúban”, amelyet a fogyasztói elektronika és a számítógép-technológia globális gyártói vívnek egymással. Az ügy jelentőségére tekintettel a tárgyalást az SZTFB Nagytanácsa (NT) folytatta le. Az NT öt bírót foglal magában, vagyis kettővel többet, mint a szokásos háromtagú tanácsok, és fontos ügyekben veszik igénybe, amikor sürgősen szükség van a bíróság egységes véleményére. Gyakran kéri ki az SZTFB véleményét orvosi termékek ügyében, valamint a mai korszerű világ alapját képező távközlési rendszerekre vonatkozó szabványok megvalósításához alapvetően szükséges szabadalmak (standard essential patents, SEP) ügyében. Ez utóbbiak vonatkozásában a szabadalomtulajdonosok jó ítélezést várnak azoktól a szabványos testületektől, amelyeknek kinyilvánítják, hogy szabadalmaik fontosak.

A *Nihon Keizai Shimbun* (a japán Financial Times) szerint az SZTFB 58 baráti levelet kapott nyolc országból. Imura főbíró megállapította, hogy ez több a vártnál, de a bíróság az ügy elemzésekor valamennyit figyelembe fogja venni.

A Samsung '898-as szabadalma mobiltelefon-rendszerek adatcsomagjainak az átvitelére vonatkozik. A Samsung ezt a szabadalmat a 3G telefonszabvány lényeges szabadalmának nyilvánította, ezért a vonatkozó szabványtestület szabályai szerint köteles a szabadalomban foglalt technológiát (licencmegállapodás alapján) tisztességes, ésszerű és nem diszkriminatív (fair, reasonable and non-discriminatory, FRAND) feltételek alapján hozzáférhetővé tenni. Egy SEP-ügyre vonatkozó bitorlási eljárásban ez azt jelenti, hogy egy fél általában FRAND-licencet kérhet kártérítés megítélése helyett.

A piacon a vezető helyért folytatott tülekedésben a Samsung és az Apple szellemi tulajdon-jogaik alapján számos bírósági eljárást kezdtek különböző bíróságok előtt. Így annak ellenére, hogy a Samsungnak SEP-birtokosként kell viselkednie, érdekében áll, hogy szabadalmát támadó eszközként használja fő versenytársával szemben. Ebben az ügyben az Apple szintén agresszíven viselkedett a Samsunggal szemben más bíróságok előtt, különösen az Egyesült Államokban.

Az elsőfokú eljárásban a Tokiói Körzeti Bíróság (TKB) 2013. február 28-án megállapította, hogy az Apple 4-es telefonja és Ipad2 WiFi 3G-je (amelyet egy japán leányvállalata importált Japánba) bitorolta a Samsung szabadalmának 1. és 8. igénypontját, azonban az Apple iPhone 3GS-e és iPad WiFi 3G-modellje nem bitorolt. A bíróság azt is megállapította, hogy az Apple jogosult a Samsung kárigényével szemben FRAND-védekezésre. Ezért a bíróság elutasította a Samsung ideiglenes intézkedésre és kártérítés megítélésére vonatkozó keresetét.

Ezután a TKB előtt azon vitakoztak, hogy az Apple jogosult volt-e a FRAND-védekezésre, és hogyan kell a Samsungnak mint SEP-birtokosnak viselkednie. A Samsung azzal érvelt, hogy az Apple fenntartotta a jogot arra, hogy a szabadalom érvényességét kétségbe vonja, és ezért licenckérélmé nem kötelezi a Samsungot arra, hogy eleget tegyen FRAND-kötelezettségeinek. A TKB azonban azt állapította meg, hogy az Apple licenckérélmé világos és konkrét volt, és hogy amikor az Apple írásban javasolta a Samsungnak, hogy kössenek licen szerződést, a Samsung köteles volt jóhiszeműen tárgyalni, és kinyilvánítani minden lényeges tájékoztatást. A Samsung azonban a per folyamán ezt nem tette meg. Bár azt állította, hogy az Apple által javasolt 0,275%-os royalty túl alacsony, nem szolgáltatott magyarázatot arra, hogy mire alapozta az általa javasolt 5%-os royalty számítását.

Mindkét fél az SZTFB-hez nyújtott be fellebbezést az elsőfokú bíróság döntése ellen. Ennek a bíróságnak a döntése 2014. második felében várható.

Kanada

A) 2014. március 28-án a kanadai kormány módosította a védjegyrendeletet. A legfontosabb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

A védjegybejelentések benyújtását egyszerűsítették, mert a kanadai védjegy lajstromozást kérelmezőknek már nem kell azonosítaniuk a védjegy első kanadai használatának az időpontját. Arra sincs többé szükség, hogy közöljék a védjegy külföldi használatának és lajstromozásának az adatait.

Elfogadják az áruk és szolgáltatások Nizzai Oszályozását.

Jelentősen tágították a védjegy meghatározását. A módosítás szerint lajstromozható „egy jel vagy jelek kombinációja”, így egy szó, személynév, minta, betű, szám, szín, ábrás elem, háromdimenziós alak, hologram, mozgókép, árucsomagolási módszer, hang, illat, íz, egy szerkezet és egy jelzés elhelyezése.

Lehetségessé vált a védjegybejelentések megosztása.

A lajstromozási eljárás befejezése előtt nincs szükség a védjegy kanadai használatára vonatkozó nyilatkozat benyújtására.

Egy védjegy lajstromozásának időtartama 15 évről 10 évre csökkent.

B) Az Amerikai Egyesült Államokban nagyon népszerű *Trader Joe's* (TJ) élelmiszer-kiskereskedőnek lelkes hívei vannak a kanadai fogyasztók körében. Az északi határ fölötti népszerűséget kihasználva egy vancouveri vállalkozó úgy csinált üzletet, hogy az Egyesült Államokban valódi TJ védjegyű árut vásárolt, és azt Vancouverben *Pirate Joe's* címkével árusította egy kiskereskedésben. Amikor a TJ erről tudomást szerzett, a kanadai üzletembert védjegybitorlásért beperelte a Washingtoni Kerületi Bíróságnál (WKB).

A WKB elutasította a keresetet, ezért a TJ a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróságnál (Federal Circuit Court of Appeals, FCCA) nyújtott be fellebbezést. Az ügyben az FCCA előreláthatólag még 2014-ben ítéletet hoz.

Itt röviden tájékoztatást adunk arról, hogy Kanadában hogyan lehet védekezni a párhuzamos import ellen, amit „szürke kereskedésnek” is neveznek, és olyan tevékenységet értenek alatta, amikor eredeti termékeket importálnak Kanadába olyan úton, amely a védjegy tulajdonos megalapozott csatornáin kívül esik. Az ilyen áruk tehát nem lopott vagy hamis termékek, hanem olyan törvényes termékek, amelyeket a védjegy tulajdonos megszokott elosztási útjaival „párhuzamos” csatornákon keresztül importálnak Kanadába. A párhuzamos import ellen Kanadában két szellemi tulajdon-védelmi eszköz áll rendelkezésre, bár egyik sem problémamentes:

1. A *védjegy tulajdonosok* megpróbálhatnak a párhuzamos import tilalmára hivatkozni. A TJ-nek lehet némi hírneve Kanadában hirdetései miatt. 2000-ben azonban a *Coca-Cola Ltd.* nehézségekbe ütközött, amikor párhuzamos import miatt beperelte a valódi *Coca-Cola* termékeket Kanadába importáló *Pardhan* céget.

2. A *szervezői jogra* hivatkozó *Euro Excellence Inc.* nem tudta meggátolni, hogy a *Kraft Canada Inc.* valódi TOBLERONE márkájú csokoládérudakat importáljon Kanadába, és amikor a Kanadai Legfelsőbb Bírósághoz nyújtott be fellebbezést, az ügy döntött, hogy a szervezői jogot nem lehet felhasználni a párhuzamos import megakadályozására.

Kína

A) Az Állami Szellemi tulajdon-védelmi Hivatal (ÁSZTH) a mintaszabadalmakra módosított vizsgálati irányelvet adott ki, amely 2014. május 1-jén lépett hatályba. Az új irányelv eltávolította a mintaoltalomból kizárt tárgyak közül az elektronikus képernyőmintákat. Ennek megfelelően az ÁSZTH engedélyezni fog mintaszabadalmakat grafikai felhasználói felületekre (Graphical User Interfaces, GUIs), ideértve élővé tett (dinamikus) GUI-eket is. Az olyan GUI-k, amelyek nincsenek kapcsolatban az ember-gép-kölcsönhatással, továbbra is ki vannak zárva a mintaszabadalmi oltalomból.

Ellentétben más mintaoltalmi rendszerekkel (például az Európai Unióéval), amelyek lehetővé teszik egy összetett termék részeinek az oltalmát is, egy kínai mintaszabadalom tárgya csak egy egész termék lehet.

B) A Kínai Államtanács 2014. április 29-én elfogadta a védjegy törvény új végrehajtási utasítását, amely 2014. május 1-jén lépett hatályba.

Az új védjegyrendelet néhány fontosabb szabályát az alábbiakban ismertetjük.

– Ha a Védjegy hivatal (VH) szükségesnek találja egy új védjegybejelentés tartalmának a magyarázatát vagy felülvizsgálatát, elrendelheti, hogy a bejelentő 15 napon belül nyújtson be magyarázatot vagy javítást.

– A VH és a Védjegy-felülvizsgáló Tanács (VFT) számára engedélyezett vizsgálati határidők nem érvényesek a Madridi Jegyzőkönyv alapján benyújtott új bejelentésekre vagy felszólalásokra.

– A VFT egyértelműen fel van hatalmazva arra, hogy új elutasítási okokat is alkalmazzon, amikor a VH általi elutasítás ellen benyújtott fellebbezéseket vizsgál.

– A VFT engedélyezheti egy ügy visszavonását, és elutasíthat egy visszavonási kérelmet.

– Ha egy védjegy általános kifejezéssé válik, bárki kérheti annak törlését. A védjegy tulajdonos a törlési keresetre két hónapon belül nyújthat be választ.

– Bitorlás esetén, ha a gyanúsított, aki korábban nem tudott a bitorlásról, bizonyítani tudja az áruk törvényes forrását, és meg tudja nevezni a szállítót, nem felelős a károkozásért, de az árusítást meg kell szüntetnie.

C) Kína kormánya 2013 novemberében bejelentette, hogy vizsgálják a lehetőségét egy szellemi tulajdon-védelmi bíróság felállításának. Ez az elképzelés testet öltött 2014 januárjában, amikor a kormány kiadott egy 60 pontot tartalmazó tervet a reformok elmélyítéséről, és ennek az egyik pontja ilyen bíróság felállítására vonatkozó javaslatot tartalmazott.

A javaslatot egyaránt kedvezően fogadták a jogászok és a kormánytisztviselők, és Guangdong tartomány két nagyvárosa, Shenzhen és Zhuhai bejelentette, hogy szeretné magáénak tudni a bíróságot. A tartomány kormányzója, Zhu Xiaodan bejelentette, hogy mindent meg fog tenni a programban való részvétel érdekében. „A szellemi tulajdonra vonatkozó törvény a kulcsa a hazai innovációnak” – mondta Zhu a South China Morning Post újságírójának.

A Legfelsőbb Népbíróság Szellemi tulajdon-védelmi Tanácsának elnökhelyettese, Jin Kesheng szerint az várható, hogy az új bíróság több évig tartó előkészítő munka után kezdheti majd meg működését. Először tanulmányozni fogják magas színvonalon működő szellemi tulajdon-védelmi bíróságok, így a német és a japán bíróság működését, majd a megfelelő alapokkal rendelkező bírók képzésére fognak súlyt helyezni. A kormány 2020-ra tűzte ki a 60 pontos tervben körvonalazott reformok megvalósításának a határidejét.

Montenegró

2014. január 1-jei hatállyal módosították a montenegrói mintatörvényt. A korábbi törvény szerint a bitorlás megkezdésétől számított öt éven belül lehetett bitorlási keresetet benyújtani. A módosított törvény szerint a minta teljes oltalmi ideje, vagyis 25 év alatt lehet bitorlási pert indítani, ha a bitorló rosszhiszeműen járt el.

Németország

A) Egy szellemi tulajdon-jog bitorlása esetén a jogtulajdonos igényt tarthat a bitorló részéről kártérítés fizetésére, amit háromféle módon lehet számítani: licenccanalógia, a bitorló haszna vagy a jogtulajdonos elvesztett haszna alapján. A jogtulajdonos a számítási módszert tetszése szerint választhatja meg, figyelembe véve, hogy melyik eredményezi a legmagasabb kártérítési összeget.

A vizsgált esetben a Düsseldorf-i Kerületi Bíróság (DKB) és a Düsseldorf-i Fellebbezési Bíróság (DFB) egyaránt úgy döntött, hogy a per tárgyát képező szabadalom szerinti kábelzárakkal és azok tartóival a bitorló által elért haszon 10%-a tulajdonítható a bitorló cselekedetnek. Az ügy ezután a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz (Bundesgerichtshof, BGH) került, amely 2013. szeptember 3-i döntésével elutasította a szabadalmas fellebbezését, aki a bitorló hasznának 40%-át igényelte kártérítésként. Egyúttal a BGH megerősítette, hogy a DKB és a DFB jogi megfontolásai helyesek voltak.

A DKB és a DFB a szokásos megközelítéssel felbecsülte a per tárgyát képező szabadalom műszaki tanításának fontossága által gyakorolt befolyást a vásárlók döntésére, elemzéssel megállapítva, hogy a találmány egy teljesen új tárgyra vonatkozik-e, vagy pedig csupán jól ismert tárgy részleteinek javítását célozza. Ilyen vonatkozásban a szabadalmazott találmány összehasonlítása a technika állásával lehetővé teszi a bíróságok számára, hogy felbecsüljék a vita tárgyát képező szabadalom által nyújtott javítás fontosságát. Emellett a DKB és a DFB azt is figyelembe vette, hogy a bitorló hirdette-e és milyen mértékben a per tárgyát képező szabadalom előnyeit és tanítását. Az is befolyásolhatta a vásárlók döntését, ha ismerték a szabadalmazott találmány konkrét műszaki részleteit és megfelelő előnyeit.

A per tárgyát képező találmány sajátos részleteinek és az ügy körülményeinek az ismerete alapján a DKB és a DFB megállapította, hogy a per tárgyát képező szabadalom a jól ismert kábelzáraknak és azok tartóinak csupán néhány részletét javította meg.

A fenti ténybeli megfontolások arra a következtetésre vezették a BGH-t, hogy helyes volt a bitorló hasznának 10%-ában megállapítani a szabadalmasnak járó kártérítést.

B) A Mannheimeri Kerületi Bíróságnál az *Apple*-t bitorlásért beperelte a német *IPCom* (IPC) okostelefon-gyártó vállalat, amely azt állítja, hogy az Apple bitorolja EP 184128 számú európai szabadalma német részét. Ezt az európai szabadalmat az Európai Szabadalmi

Hivatal 2014. januárban mondta ki érvényesnek, miután megsemmisítését kérte az Apple, valamint különböző más vállalatok, többek között a *HTC* és a *Nokia* is.

Keresetében az IPC 1,5 milliárd EUR (2,2 milliárd USD) kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az Apple-t. Ez ellentétes a német joggyakorlattal, ahol rendszerint először a bitorlás ügyében dönt a bíróság, és kötelezi a bitorlót a bitorlási események ismertetésére. A kártérítés számításának az alapját a bitorló által adott tájékoztatás képezi.

C) A kiváló minőségű íróeszközöket gyártó Montblanc cég 1992 óta évenként forgalomba hoz íróeszköz-készleteket „Korlátozott kiadás íróknak” megjelöléssel. Ennek a sorozatnak a termékei nagy irodalomtörténeti személyiségek élete és munkája előtti tiszteletadást jelentenek. 2010 augusztusában a Montblanc „Mark Twain” felirattal hozott forgalomba íróeszközöket. Ez ütközést eredményezett egy olyan gyártóval, amely birtokosa a MARK TWAIN közösségi védjegynek íróeszközökre a 16. áruosztályban, és amely 2010 novemberében ugyanerre a névre német védjegylajstromozást is kapott. A Montblanc a Német Szabadalmi és Védjegy hivatalnál (Deutsches Patent und Markenamt, DPMA) kérte a német védjegy törlését. Párhuzamos törlési eljárás van folyamatban a BPHH előtt is.

A DPMA elutasította a törlési keresetet. A végzés szerint ha a célzott fogyasztók nem állapítanak meg tematikus vagy egyéb tényleges viszonyt az áruk és a jól ismert személy között, a személy neve nem deskriptív az árukkal kapcsolatban, és nem nélkülözi a megkülönböztető jelleget. A DPMA megállapította továbbá, hogy egy híres név használata hirdetésben nem zárja ki, hogy ezt a nevet védjegyként is lehessen értelmezni.

A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) megváltoztatta a DPMA döntését, és elrendelte a MARK TWAIN védjegy törlését. A BPG egyetértett azzal, hogy a védjegy nem tisztán leíró jellegű. Az íróeszközök piacának sajátos jellegére tekintettel azonban a nevet nem mint egy sajátos kereskedelmi eredet jelölését értik, hanem inkább mint az illető személy előtti tiszteletadást és az írószerszám ajánlását a szerzőnek sajátos kiadás részeként. Így a védjegy nem rendelkezik megkülönböztetőképeséggel. A „Mark Twain” név alkalmazását az íróeszközön nem gondolják védjegynek. Annak érdekében, hogy biztosítsák a versenyt, valamint az ilyen íróeszközök személyeknek való ajánlási hagyományát, arra is szükség van, hogy lehetővé tegyék az ilyen nevek szabad használatát.

Norvégia

A) Norvégiában viszonylag alacsony a szellemi tulajdon-jogok bitorlásának a száma. Ennek egyik oka, hogy az ilyen ügyekben megítélt kártérítés összege hagyományosan csekély, és általában még arra sem elég, hogy fedezze a tulajdonos tényleges veszteségét.

Most Norvégia lépéseket tett ennek a helyzetnek a javítására, és jogi módosításokat fogadtak el a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének a megerősítésére. A módosítások az összes szellemi tulajdon-jogi törvényt érintik, kivéve a szerzői jogot.

Norvégia nem tagja az Európai Uniónak, és ezért nem köteles törvénybe iktatni a 2004/48/EC számú, a szellemitulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó európai irányelvet. Az új változások azonban Norvégia szellemitulajdon-védelmi jogait közelebb viszik az Európai Unióéhoz, bár a rendszerek még nem azonosak.

A legfontosabb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

a) Kártérítés számítása

A szellemitulajdon-jogok védelmére vonatkozó legfontosabb jogi változást a kártérítés számítási szabályainak változásai jelentik. Hagyományosan bizonytalanok voltak a szellemitulajdon-jogok bitorlása esetén a kártérítés számításának a szabályai, és gyakran viszonylag kis összegeket jelentettek. A módosítás most szabványosított számítási szabályokhoz vezet, és meg fogja erősíteni a kártérítésre vonatkozó jogot.

Szándékos vagy hanyag bitorlás esetén a jogtulajdonos az alábbi három változat közül a legkedvezőbb alapján kérhet költség- és kártérítést:

– a kártérítés egyenértékű a bitorlásért járó ésszerű licencdíjjal vagy royaltyval, a bitorlásból származó olyan gazdasági veszteség megtérítésével együtt, amely nem következett volna be, ha helyette licencdíj járt volna;

– kártérítés, amely egyenértékű a jogtulajdonos által a bitorlás eredményeként elszenvedett gazdasági veszteséggel; vagy

– kártalanítás, amely egyenértékű legalább a bitorló hasznával.

Ha a bitorló nagyfokú hanyagsággal jár el, a jogtulajdonos a fentiek helyett kárpótlásul követelheti az ésszerű licencdíj vagy royalty kétszeresét.

b) Büntetés

A szellemitulajdon-jogok bitorlásának büntetési tétele mostanáig legfeljebb három hónap fegyház volt. Ezt a büntetési tételt most legfeljebb egy évre emelték, de ez különösen súlyos esetekben három évre növelhető.

c) Bíróságok

Korábban az Oslói Kerületi Bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezett szabadalmakra, védjegyekre, mintákra és növénytermesztési jogokra vonatkozó érvénytelenségi perekben. Ha azonban bitorlási perben az alperes nem vonta kétségbe a szellemitulajdon-jog érvényességét, a pereket a rendes körzeti bíróságok intézték. Az új módosítások szerint az Oslói Kerületi Bíróság a lajstromozható szellemitulajdon-jogokra vonatkozó összes ügyben kizárólagos hatáskörrel rendelkezik. Ez azonban nem befolyásolja az ideiglenes intézkedésre vonatkozó ügyek intézését.

d) Vámintézkedés

A vámhatóságok a szellemitulajdon-jogok bitorlásával gyanúsított árukat korábban öt napig tarthatták vissza. Ezt az időtartamot most tíz napra növelték.

B) Az alábbiakban a Norvég Szabadalmi Hivatal (NSZH) Fellebbezési Tanácsának (FT) egy újdonsággal kapcsolatos döntését ismertetjük.

A megfellebbezett döntéssel az NSZH Vizsgálati Osztálya egy szabadalmi bejelentést újdonság hiánya miatt utasított el. A bejelentés a *Laminaria hyperborea* óriásmoszatot tartalmazó talajtrágyára vonatkozott. A legközelebbi technika állása (D1) csupán általánosan ismertette moszat alkalmazását anélkül, hogy egy meghatározott fajtát megnevezett volna. Azt a kérdést kellett tisztázni, hogy egy meghatározott óriásmoszat kiválasztása újdonságot kölcsönözhetett-e a bejelentésnek. A válasz erre a kérdésre az alkalmazott újdonságfogalomtól függött.

A norvég jog szerint az újdonság követelményét hagyományosan ésszerű műszaki különbségként értelmezik a legközelebbi technika állása és a találmány között. Ezzel szigorúbb mércét alkalmaznak, mint az Európai Szabadalmi Hivatal, ahol egy találmány újdonságát csak akkor tekintik lerontottnak, ha összes jellemzője közvetlenül és egyértelműen levezethető egyetlen anterioritásból.

Az FT megállapította, hogy szigorúbb újdonságfogalom alkalmazása Norvégiában korábban indokolt volt, két körülmény miatt azonban ez már nem igazolható. Egyrészt Norvégia 2008. január 1-jén csatlakozott az Európai Szabadalmi Egyezményhez (ESZE). Másrészt a Német Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof) az olanzapinügyben 2008. szeptember 16-án hozott döntésével a német újdonságfogalmat hozzáigazította az ESZE által alkalmazott szabványhoz. Ha tehát Norvégia továbbra is szigorúbb mércét alkalmazna, ezzel eltérne egy többé-kevésbé általánosan elismert európai gyakorlattól. Az FT véleménye szerint ez ellentmondana a szabadalmi jog európai harmonizálása céljának.

Ezért az FT elvetette a régi újdonságfogalmat, és az ESZE-szabványhoz igazodott. Mint-hogy egy meghatározott óriásmoszat kiválasztását nem lehetett közvetlenül és egyértelműen levezetni a legközelebbi technika állásából, az FT az újdonság követelményét kielégítettnek tekintette.

Olaszország

A) Az elsőfokú Firenzei Bíróság a *Barbieri v. Bacci*-ügyben az újdonság kérdésével foglalkozott, és megállapította, hogy az újdonság követelménye a technika állásához képest nem igényel abszolút mértékű eredetiséget és kreativitást. Újdonságról lehet beszélni ismert elemek és eszközök eredeti és okos összehangolása esetén, ami műszakilag új és gazdaságos eredményhez vezet (ún. kombinációs találmány), műszaki feladatok eltérő és költségkímélő megoldásánál, amit korábban másképp oldottak meg (ún. javítási találmány), és egy ismert elv vagy egy korábbi találmány átvitelekor egy másik területre vagy eltérő végeredménnyel (ún. átviteli találmány). Átviteli találmánnyal akkor van dolgunk, ha egy ismert eszköz vagy eljárás alkalmazása más eszközökön vagy eljárásokon új és előre nem látható eredményekhez vezet, amelyek különböznek a korábbi találmány eredményeitől.

Egy átviteli találmány megítélése azon az elemzésen nyugszik, hogy ismert elemek és eszközök kombinációja eredeti és okos hozzájárulást eredményez-e, amellyel új és gazda-

ságos eredmény érhető el, ami korábban nem volt lehetséges. A találmánynak minőségi jellemzőket kell felmutatnia, vagyis eredeti műszaki haladást kell képviselnie, és pedig mind a szellemi létrehozás időpontjában, mind a gazdasági-ipari eredménnyé való gyakorlati átalakításkor. Egy feltalálói ötlet, egy eljárás vagy egy termék átalakítása az eredeti műszaki tartományból csak akkor vezethet szabadalmazható találmányhoz, ha és amennyiben új és eltérő eredményt szolgáltat ahhoz az eredményhez viszonyítva, amelyet közvetlenül el lehet érni a technika állásából ismert alapelvek alkalmazásával; ezért feltalálói tevékenységet kell felmutatnia abból a célból, hogy le tudja győzni azokat a műszaki nehézségeket, amelyek magában az átvitelben rejtőznek.

B) A Milánói Kereskedelmi Bíróság (MKB) 2014. március 4-én publikált egy döntést egy európai szabadalom bitorlásáról, ahol a bíróságnak meg kellett ítélnie az európai szabadalom és a döntés alapját képező olasz fordítás szövege közötti eltérés súlyát.

A vizsgált esetben az alperes kifogást emelt az ellen, hogy a felperes által Olaszországban eredetileg benyújtott európai szabadalom fordítása nem felelt meg az engedélyezett európai szabadalom szövegének, hanem az utóbbinak egy hatályát veszített korábbi változatáról készült. Ezt a kérdéses bírósági döntés is megállapította, és a bírók azt is hangsúlyozták, hogy a felperes később egy helyesbített fordítást nyújtott be, amely megfelelt az európai szabadalom szövegének, de azt a felperes csak az európai szabadalom engedélyezése után egy évvel nyújtotta be.

E tényekre tekintettel az MKB megvizsgálta az ügyre vonatkozó szabályozást, nevezetesen az olasz szellemitulajdon-védelmi törvény 56. és 57. cikkét. Az 56. cikk előírja, hogy egy európai szabadalom fordítását az engedélyezés publikálását követő három hónapon belül kell benyújtani az Olasz Szabadalmi és Védjegyhivatalnál. Másrészt az 57. cikk megállapítja, hogy a szabadalomtulajdonosnak joga van bármikor benyújtani egy módosított fordítást.

Az MKB azonban megjegyezte, hogy az 57. cikk által engedélyezett módosítások olyan esetekre vannak korlátozva, amikor csupán fordítási hibákból vagy nyelvi árnyalatokból származó különbségeket kívánnak helyesbíteni. A törvény azonban nem engedélyez olyan fordításokat, amelyek teljesen vagy nagymértékben eltérnek az Európai Szabadalmi Hivatal által engedélyezett szabadalom szövegétől.

A vizsgált esetben az ítélet úgy folytatódik, hogy az európai szabadalom eredeti szövege és a fordítása közötti különbségek jelentősek voltak, mert a benyújtott olasz fordítás nélkülözötte az innovációnak azokat az elemeit, amelyeket a szabadalom ténylegesen véd. Ezért a fordítás nem felel meg az ESZH által engedélyezett szabadalomnak és így az 56. cikk által előírt kötelezettségnek sem.

Másrészt a később benyújtott, helyesbített fordítás, amely valóban megfelelt az engedélyezett európai szabadalom szövegének, nem tekinthető az eredeti fordítás egyszerű helyesbítésének, mert ez volt a szabadalom hű fordítása, amelyet az európai szabadalom engedélyezését követő három hónapon belül kellett volna benyújtani, de ehelyett egy évvel később nyújtották be, ami nem tehetette hatályossá a szabadalmat Olaszországban.

C) 2014. március 5-én a Legfelsőbb Bíróság (LB) megerősítette a Milánói Fellebbezési Bíróság (MFB) döntését, amely tagadta, hogy az olasz „oro” szó (jelentése: arany) az ORO SAIWA összetett védjegy részeként alkalmas megkülönböztetésre.

Az ügy előzménye, hogy két élelmiszergyártó vállalat, a *Saiwa s.p.a.* (Saiwa) és a *Barilla Alimentare s.p.a.* (Barilla) között 2002-ben kezdődött a pereskedés a Milánói Bíróságon (MB), ahol a Saiwa kérte a Barilla SELEZIONE ORO BARILLA védjegyében az „oro” megjelölés törlését. A Saiwa azt állította, hogy a Barilla védjegyénél korábbiak az ő ORO SAIWA, PACCO ORO SAIWA és PACCO ORO védjegyei, valamint olasz és nemzetközi ORO védjegye. Emellett a Saiwa azt is kérte, hogy állapítsák meg védjegyeinek Barilla által történő bitorlását.

A Barilla a bíróság előtt ellenfele keresetének elutasítását, továbbá azt kérte, hogy a bíróság semmisítse meg a Saiwa ORO védjegyeit, mert azok nélkülözik a megkülönböztető jelleget.

Az elsőfokú MB helyt adott a Barilla keresetének, és kimondta a Saiwa ORO és PACCO ORO védjegyének a semmisségét. A bíróság döntése szerint az ilyen megjelölések szokásosak a kereskedelmi nyelvben, és egy termék pozitív vonásainak a leírására használatosak. Az MFB ezután megerősítette az elsőfokú döntést.

A Saiwa fellebbezett a másodfokú döntés ellen, azzal érvelve, hogy – tekintet nélkül leíró jellegére – az „oro” megjelölés az ORO SAIWA összetett védjegy részeként másodlagos jelentésre tett szert, mert megszakítatlan hosszú időn keresztül használták.

Az LB elutasította a Saiwa fellebbezését. Döntésében főleg azzal érvelt, hogy bár az ORO SAIWA összetett védjegy bizonyos hírnévre tett szert, ebben az összetett védjegyben az egyetlen eredeti és megkülönböztető elem a „saiwa” megjelölés, míg az „oro” szó, leíró jellegének tulajdoníthatóan, nem tett szert megkülönböztető jellegre.

Oroszország

A) 2014. október 1-jével meg fog változni az orosz polgári törvénykönyvnek a szabadalmakra, használati mintákra és ipari mintákra vonatkozó része.

Jelenleg csupán a szabadalmi és az ipariminta-bejelentések újdonságát vizsgálják. A törvényváltozás után a használatiminta-bejelentések újdonságát is vizsgálni fogják.

Az elővizsgálati szakaszban bizonyos körülmények között mind a találmányi, mind a használatiminta-bejelentéseket át lehet alakítani ipariminta-bejelentéssé.

Egy találmányi bejelentést a bejelentő a kutatási jelentés kézhezvétele után módosíthat majd. A kutatási jelentést publikálni fogják.

Harmadik személyek a szabadalom engedélyezése előtt megjegyzéseket közölhetnek majd az elővizsgálóval a találmányi bejelentés szabadalmazhatóságával kapcsolatban.

A találmányi bejelentésekre alkalmazási igénypont is engedélyezhető lesz.

A találmányi és a használatiminta-bejelentések érdemi vizsgálata arra is ki fog terjedni, hogy a bejelentés leírása elegendő tájékoztatást nyújt-e egy szakember számára ahhoz, hogy a bejelentés tárgyát meg tudja valósítani.

Az eredetileg kinyilvánított találmányi vagy használatiminta-bejelentések leírását a módosított törvény szerint nem lehet új anyaggal kiegészíteni. Jelenleg még van erre lehetőség.

A használatiminta-bejelentésekben csupán egyetlen műszaki megoldást lehet majd védeni, vagyis az igénypontosorozat csupán egyetlen független igénypontot tartalmazhat. Jelenleg a törvény nem tartalmaz ilyen megkötést.

A hatályos törvény szerint az ipariminta-bejelentések fontos részét képezi a leírás és a lényeges vonások listája. Ezt az új törvény eltörli, és a mintabejelentések oltalmi körét csupán az ábrákon bemutatott lényeges vonások fogják meghatározni.

A találmányi és a használatiminta-bejelentések esetén a türelmi idő hat hónap marad, vagyis a találmányt a bejelentés napja előtt hat hónapon belül újdonságrontás nélkül nyilvánosságra lehet hozni. Ipari minták esetében ez az időtartam 12 hónap lesz.

A használati minták oltalmi ideje a jelenlegi 13 évről tíz évre fog csökkenni.

Egy mintaszabadalom maximális oltalmi ideje 25 év, vagyis a kezdeti öt év oltalmi idő négyszer további öt évvel meghosszabbítható. Ez az oltalmi idő jelenleg is 25 év, de kezdetben 15 év, amely tíz évvel hosszabbítható meg.

A végzések megválaszolási határideje mindhárom oltalmi forma esetében a végzés kelteétől számított három hónap lesz. Jelenleg ez a határidő két hónap a végzés kézhezvételétől számítva, ami a gyakorlatban a végzés kiadásától számított négy hónapnak felel meg.

Az új törvény szerint mindhárom oltalmi formát a lejártá után is meg lehet támadni. Erre jelenleg nincs lehetőség.

Az új törvény szerint a találmányi és a használatiminta-szabadalmak megsemmisítését lehet kérni, ha leírásuk nem tartalmaz elegendő tájékoztatást ahhoz, hogy a találmány tárgyát szakember meg tudja valósítani. Jelenleg nincs ilyen lehetőség.

Ha egy találmányi szabadalom megsemmisítését kérik, a tulajdonosa majd átalakíthatja használatiminta-szabadalommá, ha az utóbbinak még nem járt le a tíz év oltalmi ideje. Jelenleg nincs ilyen lehetőség.

B) India második legnagyobb kondomgyártó cége, a *J. K. Ansell Limited* (Ansell) 1991-ben kezdte használni a KAMASUTRA védjegyet, és termékeit 70-nél több országba exportálja. Ezt a védjegyet az Ansell 1995-ben lajstromoztatta Oroszországban.

Az orosz *PromBusiness Group LLC* (PromBusiness) 2012 végén a Moszkvai Döntőbírósnál (MDB) törlési keresetet indított az Ansell KAMASUTRA védjegylajstromozása ellen, arra hivatkozva, hogy ezt a védjegyet az Ansell a törlési kereset benyújtása előtti három év alatt nem használta. Emellett a PromBusiness arra is hivatkozott, hogy törvényes érdekeltiségének megalapozása érdekében kérelmet nyújtott be az Orosz Védjegyhatóságnál a KAMASUTRA védjegy lajstromozása iránt. Az orosz védjegy törvény szerint ugyanis csak

egy jogaiban sértett személy kezdeményezheti egy védjegy használat hiánya miatti megvonását.

Az Ansell arra hivatkozva tiltakozott a törlési kereset ellen, hogy a PromBusiness jogában nem sértett fél. Emellett a PromBusiness adóügyi fellebbezéseiből az derült ki, hogy ingatlanforgalmazással foglalkozik, nem pedig óvszerek gyártásával. Ezért a PromBusiness nem lehetett olyan személynek tekinteni, aki jogosan kérheti az Ansell védjegyének törlését. Egy védjegybejelentés benyújtása pedig nem jogosítja fel önműködően arra, hogy kérelmezhesse jogsérelem miatt egy másik fél védjegyének a törlését.

Az érvek vizsgálata után az MDB elutasította a PromBusiness keresetét arra hivatkozva, hogy nem tudta törvényes érdekelttségét bizonyítani az Ansell KAMASUTRA védjegyének törlésében.

A PromBusiness fellebbezést nyújtott be az Orosz Fellebbezési Bíróságnál, kétségbe vonva az elsőfokú bíróság döntésének megalapozottságát, az azonban megerősítette az elsőfokú döntést, és elutasította a fellebbezést.

Pakisztán

Miután India Legfelsőbb Bírósága elutasította a Novartis imatibib-mezilátra (Glivec) vonatkozó szabadalmi bejelentését, a Pakisztáni Szabadalmi Hivatal egy közleményt adott ki arról, hogy az ún. másodlagos találmányok milyen feltételekkel szabadalmazhatók Pakisztánban. Az alábbiakban ennek a közleménynek a lényegét foglaljuk össze.

- Egy ismert vegyület új felhasználása egy eltérő területen csak új műszaki hatás bizonyítása esetén szabadalmazható.
- Egy ismert gyógyszer új kereskedelmi vagy dóziszalakja akkor szabadalmazható, ha bizonyítják a nem kézenfekvő gyógyászati hatást.
- Egy kiválasztott konkrét gyógyszer-koncentráció akkor szabadalmazható, ha a kapott termék ismert tulajdonságaiban váratlan hatás bizonyítható.
- Egy ismert gyógyszer új kristályos vagy polimorf alakjának a szabadalmazásához a gyógyszer hatékonyságának lényeges növelésére, például megnövelt stabilitásra vagy oldhatóságra van szükség.
- Ismert gyógyhatású vegyületek új kombinációja akkor szabadalmazható, ha szinergikus hatást vagy váratlan orvosi vagy farmakológiai hatást mutat.

Spanyolország

A) A minisztertanács első olvasat után jóváhagyta az új szabadalmi törvény tervezetét, amelynek fő célja, hogy a spanyol törvényt összhangba hozza a nemzetközi környezettel, és erősítse a spanyol szabadalmi rendszert.

Az alábbiakban a törvénytervezet főbb változásait foglaljuk össze.

- A kis- és közepes vállalatok bejelentési és kutatási díjai felére csökkennek.
- Megváltozik az engedélyezési rendszer azáltal, hogy egyetlen eljárást létesítenek az újdonság és a feltalálói tevékenység elővizsgálatára. Ez magasabb minőségű szabadalmakat fog eredményezni, és növeli a jogbiztonságot, mert kettős szűrőn átjutott szabadalmakhoz vezet, amelyek átestek érdemi vizsgálaton és esetleg harmadik felek által benyújtott felszólalásokon is.
- Csökken az adminisztratív terhelés, és gyorsul az engedélyezési eljárás.
- A használati minták oltalmi körét kiterjesztik a vegyi termékekre is.
- A bejelentések alaki követelményeit harmonizálják a nemzetközi eljárásokban alkalmazott követelményekkel.
- Világosabbá teszik az alkalmazotti találmányokra vonatkozó szabályokat, és egyszerűsítik az ilyen találmányok engedélyezési eljárását.
- Egyszerűsítik a kényszerengedélyekre vonatkozó rendelkezéseket.
- Bevezetik a kiegészítő oltalmi tanúsítványt, és ezzel további öt évvel meghosszabbíthatóvá teszik a gyógyászati termékek oltalmi idejét annak érdekében, hogy kompenzálják az engedélyezés és a forgalmazási engedély elnyerése közötti hosszabb időt.

B) A Puig spanyol illatszer- és divatcsoporthoz tartozó *Carolina Herrera Limited* (Carolina), a *Puig France SAS* (Puig) és az *Antonio Puig, SA* (Antonio) az 1. sz. Spanyol Közösségi Védjegy bíróság előtt pert indított az *Equivalenza Retail, SL* (Equivalenza) és a *Catleg de Serveis Integrals, SL* (Catleg) ellen védjegybitorlás és tisztességtelen verseny miatt.

Az alperesek egy üzletláncot birtokoltak, amelyben az Equivalenza olyan illatszereket árusított, amelyek illata állítólag megegyezett jól ismert parfümökével. Az ilyen termékek ajánlására és hirdetésére az Equivalenza üzleteiben és az interneten közvetlenül használta a jól ismert és állítólag utánzott illatszerek lajstromozott védjegyeit, így például a PACO RABANNE és a NINA RICCI védjegyet.

A Carolina és a Puig, a jól ismert védjegyek tulajdonosai bitorlás miatt, míg az Antonio, az illatszerek spanyolországi elosztója tisztességtelen verseny miatt indított pert.

A bíróság 2014. január 28-án hozott döntésében megállapította, hogy a felperesek védjegyeinek használata, amit különböző európai tagállamokban bizonyítottak, a 207/2009 számú közösségi védjegyrendelet 9.1(c) cikke és az annak megfelelő spanyol védjegy törvény 34.2(c) cikke szerint védjegybitorlást jelent. Emellett az eredeti, jól ismert védjegyek Equivalenza általi használata és a hasonló illatú parfümutánzatok árusítása a tisztességtelen versenyt tiltó spanyol törvény 10., 12. és 18. cikkébe ütközött, amelyek tiltják egy harmadik fél hírnevének a kihasználását.

A fentiek alapján a bíróság mind védjegybitorlásért, mind a tisztességtelen versenyt tiltó törvénybe ütköző cselekedetekért elítélte az alpereseket, és elrendelte, hogy

- a jövőben szüntessék meg hasonló illatú parfümjeik hirdetését és árusítását a felperesek védjegyeit használva;
- semmisítsék meg az ilyen védjegyek előállítására szolgáló eszközöket; és

– tartózkodjanak az ilyen anyagoknak üzleteikbe való szállításától.

A bíróság azt is elrendelte, hogy az Equivalenza fizessen kártérítést a felpereseknek, és az ítéletet publikálja számos üzletben és online.

Svájc

A Szövetségi Bíróság (SZB) a depresszióellenes hatású citalopramra vonatkozó szabadalmi bejelentés újdonsága ügyében hozott döntést.

A szabadalom a citalopramnak kristályos bázisként különösen nagy (99,8%-nál nagyobb) tisztasági fokban való előállítására vonatkozott. Az elsőfokú Zürichi Kereskedelmi Bíróság (ZKB) arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy a már ismert citalopramnak a szabadalmi igénypontokban meghatározott tisztaságával nem nyilvánítottak ki új találmányt, és nem értek el eddig ismeretlen műszaki hatást, aminek következtében hiányzott az újdonság és a feltalálói tevékenység.

Fellebbezés után az SZB elsősorban azt állapította meg, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsainak a joggyakorlata adott esetben jelentőséggel bírhat és figyelembe vehető. Az alperes szabadalomtulajdonos nézetével ellentétben ezért nem lehet kifogásolni, hogy az alsófokú ZKB figyelembe vette a fellebbezési tanácsok joggyakorlatát, amennyiben az az Európai Szabadalmi Egyezmény értelmezésére vonatkozik, és jelentős a megítélendő kérdés szempontjából.

Ami az újdonság kérdését illeti, a jelen ügyben nem lehet vitatni, hogy a szabadalomban igényelt vegyi anyag, a citalopram kristályos anyagként a köz számára ismert és egy szakember számára előállítható volt. Az SZB megállapította, hogy a preparatív szerves kémiában jártas szakemberek a kémiai eljárásokkal előállított vegyületek további tisztítását általános gyakorlatnak tekintik, és ismertek számukra az ehhez szükséges szokásos eljárások is. Ezért az ESZH fellebbezési tanácsainak a gyakorlatában egy ismert anyag sajátosan tiszta állapotban való előállítása csupán kivételesen tekinthető szabadalmazhatónak, mégpedig akkor, ha a szokásos tisztítási eljárások a szakember számára nem teszik lehetővé az anyagnak az igényelt tisztaságban való előállítását (lásd a T 990/96 sz. döntést). Csak ilyen körülmények között tekinthető az igényelt tisztasági fok kivételesen a technika állásához viszonyítva új elemnek (lásd a T 803/01 sz. döntést).

A jelen esetben igényelt vegyület a technika állásához tartozott, és ezért – az általános tapasztalat szerint – már minden tisztasági fokban ismertnek tekinthető. Ennek alapján az SZB úgy döntött, hogy a szabadalomtulajdonosnak különösen azt kell bizonyítania, hogy az igényelt tisztasági fok új elemet képez, például annak igazolásával, hogy különleges eljárásra volt szükség ennek a sajátos tisztasági foknak az eléréséhez, mert az a szokásos eszközökkel nem volt elérhető.

Új-Zéland

Új-Zélandon 2014. szeptember 14-én új szabadalmi törvény lépett hatályba. Az alábbiakban az új törvény főbb változásait ismertetjük.

– A korábbi helyi újdonság követelménye az abszolút újdonság követelményére változott, vagyis egy érvényes szabadalom engedélyezéséhez az szükséges, hogy a találmány tárgya a bejelentés napja előtt sehol a világon ne legyen ismert vagy használt.

– Az új-zélandi elővizsgálók a feltalálói tevékenység hiánya miatt is elutasíthatnak egy bejelentést, ami a korábbi szabadalmi törvény szerint nem volt lehetséges.

– Az előző önműködő elővizsgálat helyett az új törvény szerint kérelmezni kell az elővizsgálatot, és ezért illetéket is le kell róni.

– A megújítási illetékeket évenként kell fizetni.

– A korábbi lehetséges felszólalás és megvonás mellett harmadik felek kérelmezhetik a szabadalom újbóli vizsgálatát is.

A fentiekből kitűnik, hogy az új törvény hatálybalépése után nehezebbé vált Új-Zélandon szabadalmi oltalmat kapni.

Venezuela

A Venezuelai Szabadalmi és Védjegy hivatal 2014. április 9-én meghirdette, hogy külföldi bejelentők csak hiteles fordítással nyújthatnak be meghatalmazást, valamint átruházási és elsőbbségi iratokat.